

VIETNAM-SOLIDARITET

August 1969

3. ÅRGANG

NUMMER 5.

ikke
al-
misse-
men
solidari-
tet

vietnam-
indsamlingen

VIETNAM-SOLIDARITET

Det er vakkert at vi i Skandinavia har samlet inn så store beløp til humanitær hjelp for det spanske folk; det påstås at vi i gavmildhet er blandt de ledende i Europa. Men la oss ikke bli stolte over det; skamfullhet er den beste følelsen når det gjelder Spania, det er hvileløshet i skam.

I disse dager sendes en rekke ambulanser sydover til Barcelona; la oss huske at ambulansene skal brukes *etter* at bombene er falt. Likkister er det også, rett betenkt, bruk for ved en slik situasjon. *Likkister til Spania!* det er den humanitære hjelps siste, konsekvente parol.

La oss istedenfor reise folkekravet: luftvernkanoner til Barcelona. Muligens er det imot den humanisme som elsker nederlaget, men det er vel også menneskelighet i å si: det har vært nok blod, nok lik for vår medfølelse, og nu må vi redde noen levende.

Nordahl Grieg 1938.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Giro 16 16 genåbnet	 side	3
Udhængsskabet	 side	3
DFFG - kongros	 side	4
Komitenyt	 side	5
27. april 1968	 side	6
Hjem fra krigen	 side	7
Bilderbergmødet	 side	7
Læserbreve fra Life	 side	8
Nogle hovedtræk i Vietnams historie	 side	9
Sydvietnams proviso- riske revolutionære regering	 side	29
USA's negersoldater går over til FNL	 side	30
Boganmeldelse	 side	32
Napalm	 side	33

Vi har i dette nummer af Vietnam-Solidaritet forsøgt at give en kortfattet oversigt over Vietnams historie. Den er tænkt som baggrundsstof - en slags minimumsviden - for vore aktivister, der deltager i møder, plancheudstillinger m.m. Den kan endvidere danne grundlag for studiekredse, hvor supplerende materiale kan bestilles hos:
DE DANSKE VIETNAMKOMITEER, GRØNNEGADE 37, KBH. K. TELEFON 14 15 37.

NÆSTE NUMMER AF VIETNAM-SOLIDARITET KOMMER DEN 25. SEPTEMBER OG INDEHOLDER BL.A. EN OVERSIGT OVER BEFRIELESSEBEVÆGELSERNE I AFRIKA, ASIEN OG LATINMERIKA.

GIRO 16 16 GENÅBNET

I juli 1968 lukkede myndighederne Vietnam-Indsamlingens girokonto 16 16 med den begrundelse, at indsamlingen ikke havde justitsministeriets tilladelse og således var ulovlig. Helt i overensstemmelse med dette rejstes der tiltale mod nogle af Indsamlingens arbejdsudvalgte tidligere og nuværende medlemmer for ulovlig indsamling.

Også Vietnam 69 søgte myndighederne at lægge hindringer i vejen, men her blev justitsministeriet presset til -ikke at give tilladelse - men til at erklære, at en tilladelse ikke behøves for indsamlinger, hvor der ikke finder personlig henvendelse sted. Denne nye fortolkning af indsamlingsloven åbnede naturligvis også vejen for Vietnam-Indsamlingen, der i organisatorisk opbygning ikke adskiller sig meget fra Vietnam 69. En fornyet henvendelse til Postgirokontoret gav da også til resultat, at indsamlingens gamle girokonto 16 16 blev genåbnet.

Efter dette synes retsforfølgelsen af indsamlingskomiteens medlemmer at have mistet den sidste rest af grundlag. Myndighederne har erkendt ved at genåbne giroen, at Vietnam-Indsamlingen er en indsamling af den type, der ikke behøver tilladelse, men alligevel anklager man dens ledelse for at have foretaget ulovlig indsamling!

GIV DIT BIDRAG TIL USA'S NEDERLAG
I VIETNAM - STØT VIETNAM-INDSAM-
LINGEN GIRO 16 16 - GIRO 16 16

VIETNAM-SOLIDARITET, månedlig
organ for VIETNAM-INDSAMLINGEN
og DE DANSKE VIETNAMKOMITEER.

Redigeres af et udvalg. Ansvar:
Otto Sand, Pr. Jørgensgade 12A, N.

Bestillinger af Vietnam-Solida-
ritet rettes til:
De Danske Vietnamkomiteer, Grøn-
negade 37, kbh. K. Tlf 14 15 37

UDHÆNGSSKABET

4. juli 1969. Den amerikanske uafhængighedsdag fejredes på forskellig vis i Danmark. Foran den amerikanske ambassade i København arrangerede De Danske Vietnamkomiteer en marathon-oplæsning af navnene på 33.000 amerikanske soldater - faldet i Vietnam. I Rebild Bakker arrangerede kransekagen omkring Rebildkomiteen sit årlige propaganda stævne. Under dette demonstreredes der på forskellig vis mod tidl. vicepræsident Humphrey's tilstedeværelse og hans medansvar for den amerikanske Vietnampolitik.

Bl.a. blev et amerikansk flag fjernet fra en af de høje flagstænger.

DFFG-KONGRES I UPPSALA

De Förenade FNL-grupperna (DFFG) afholdt den 20.-22. juni sin anden kongres i Uppsala. DFFG kunne se tilbage på en række bemærkelsesværdige resultater i den forløbne kongresperiode, sidst oprettelsen af FNL's informationskontor i Stockholm og Sveriges anerkendelse af Nordvietnam. Der er idag 100 FNL-grupper i hele Sverige og FL'erne har samlet mere end to millioner svenske kroner som betingelsesløst er videregivet til Befrielsesfronten i Sydvietnam. (se iøvrigt artiklen: Vietnambevægelsen i Sverige, Vietnam-Solidaritet maj/69).

Det udsendte studiemateriale om afvigte og kommende virksomhed blev indgående diskuteret i grupper dannet af kongressens 250 delegerede og gæsteditto, hvorefter resultaterne blev fremlagt for kongressen og behandlet der.

Retningslinierne for arbejdet fremover blev afstukket i to resolutioner. - Den ene for den udadvendte virksomhed fastslog bl.a., at kam-

pen idag i Sydøstasien foregår mere intensivt end nogensinde, og eftersom US-imperialismen kun kan knuses bid for bid må vi samle vore kræfter til fordel for solidaritetsarbejdet med de sydøstasiatiske befrielsesbevægelser, i første række FNL, yderligere at afsløre US-imperialismen og at arbejde for svensk anerkendelse af Sydvietsnams eneste lovlige regering, Den Provisoriske Revolutionære Regering.

Den anden resolution vedrørte det interne arbejde; heri fastsloges DFFG's øgede styrke, men påpegedes også svagheder. Disse svagheder måtte overvindes ved at højne den politiske bevidsthed i forbundet og inddrage samtlige kammerater i studiearbejdet, at bekæmpe spontaniteten og "lad gå-stilen" i arbejdet. For det interne arbejde vedtoges parolerne: studere, organisere, propagandere!

Carsten Melander.

STØT VIETNAM-INDSAMLINGEN GIRO 1616

Den etablerede ordens vogtere dukker op for at pågribe den eller de formastelige. Den pegende betjent er forevrigt en gammel kending. (Se Vietnam-Solidaritet, nr. 1, marts 1969, Udhængsskabet). Manden til højre for ham er en amerikansk officer.

KOMITE-NYT

De Danske Vietnamkomiteer flytter den 1. september til større og mere centralt beliggende lokaler i GRØNNEGADEN 37 - 1107 K. Kontoret vil fortsat have åbent tirsdag og fredag kl. 16-18. Telefon 14 15 37.

PLANCHEUDSTILLING afholdes hver fredag kl 17-19 på Strøget. Her sælges komiteernes materiale og vore synspunkter diskuteres.

Frederiksberg Vietnamkomite holder offentligt møde i Foredragssalen, Frederiksberg Hovedbibliotek, Solbjergvej 21 (bag Brandstationen på Howitzvej) TORS DAG DEN 18. SEPTEMBER kl 19. Film -Inside North Vietnam, taler og diskussion.

Den 4. juli arrangerede Komiteerne en demonstration ved USA's ambassade fra kl 10 om formiddagen. Navnene på 33.000 amerikanske soldater der er faldet i Vietnam læstes op. Under hele demonstrationen, der varede til kl 3 om natten, var der mange mennesker, der på denne måde ønskede at markere USA's uafhængighedsdag.

FILMUGE. De Danske Vietnamkomiteer afholdt midt i juli måned en filmuge. Hver aften vises Vietnamfilm (Inside North Vietnam og Hele Skovene Danser) på Studenter-scenen i Krystalgade. Efter filmene diskuterede man krigen og kampen mod imperialismen. Mange udlændinge deltog i filmaften.

I provinsen er der ved at opstå en række Vietnam-komiteer, og vi opfordrer alle, der er villige til at gøre en aktiv indsats for det vietnamesiske folks sejr, til at tilslutte sig den lokale Vietnamkomite.

Horsens: Klaus Fogh Petersen, Kongensgade 23. tlf (05)624178
Skive: Mogens Nielsen, Østertorv 5.
Randers: Jens Gjel, Bjellerupparken 3 Dronningborg.
Hjørring Amt: Kirsten Christensen, Enighedsvej 61, Frederikshavn.
Århus: Flemming Rasmussen, Ryslingevej 14, Højbjerg, Århus.
Odense: Palle Jespersen, Edv. Brandesvej 14, 5000 Odense.

Den tidligere københavnske "demonstrantekspert i civil" og delingsfører i hjemmeværnets Politikompagnier, Bent Per Sørensen, udpeger efter den amerikanske officers anvisning en mistænkt for sine danske kolleger.

27. APRIL 1968.

Den store Vietnam-demonstration, der fandt sted den 27. april 1968 på opfordring af "det andet Amerika", og samlede 25.000 mennesker i protest foran den amerikanske ambassade i København, fik et retsligt efterspil. Dette er nu - mere end et år efter - afsluttet i Københavns byret. Blandt det ukendte antal arresterede (formentlig mere end 50) rejste politi og anklagemyndighed tiltale mod ti tilfældigt udvalgte for overtrædelse af straf-feloven (vold mod embedsmand i funktion) efter en paragraf med straf-ramme op til seks års fængsel. Sagen udviklede sig til den største i dansk retshistorie siden 2. verdenskrig. Vietnamkomiteerne planlagde forsvaret sammen med den mest kendte progressive forsvarer i landet. Der blev indsamlet et meget omfattende materiale, bl.a. store mængder fotos og film til belysning af politiets taktik og brutale fremfærd. Forsvaret blev nødtvunget indrømmet tilladelse til at føre 112 vidner. Alt dette materiale blev brugt som dokumentation for, at politiet havde planlagt en nedslagning af demonstrationen: Det usædvanlig store politiopbud havde

to formål. Dels skulle politiet optrænes til bekæmpelse af demonstrationer - altså en borgerkrigsmanøvre, dels skulle der sættes en stopper for den voksende tilkendegivelse af modstand mod USA's krig i Vietnam.

Men på grund af Komiteernes store materiale blev det en kostbar manøvre for statsmagten. I bevisførelsen og overfor offentligheden blev sagen hurtigt drejet om til at være en politisk sag om statsmagtens beskyttelse af amerikanske interesser og dens udøvelse - politiets - brutale optræden.

En total frifindelse kunne naturligvis ikke komme på tale da det ville være ensbetydende med magtens instruments - domstolens - åbenlyse indrømmelse af, at der havde fundet en borgerkrigsmanøvre sted, men de tilkendte domme var en indirekte indrømmelse af forsvarets veldokumenterede påstande.

Af de ti tiltalte blev: to frikendt.

En fik bøde og de øvrige syv blev ikendt hæfte fra 10 til 40 dage. Hertil kom beslutningen om, at sagens omkostninger - ca. 150.000 kr skulle udredes af det offentlige.

Endnu en rådslagning mellem de to samarbejdende embedsmænd (betjent Sørensen, ▼, og amerikaneren yderst til højre) og to mistænkte kan pågribes.

Hjem fra krigen

3.500 USA-soldater hjemsendt fra Sydvietnam, men antallet af tropper er uændret siden 1963

SAIGON, LØRDAG (AP). Godt 3.500 amerikanske soldater forlod i dag Sydvietnam for at tage hjem til USA for at blive demobiliseret. Soldaterne er non-kombattanter og et led i tilbageværende af de 25.000 mand, som president Nixon har lovet vil forlade Vietnam inden udgangen af denne måned.

Hjemmede er tilbageværende af den 8. juli kommet op på 15.000 soldater — men samtidig skal stige opgjort fra den amerikanske overkommande en division på omkring 15.000 mand, som kommer til Syd-Vietnam siden 8. juli, således at antallet af amerikanske tropper i landet praktisk taget er uændret siden december 1965.

Iagttagere i Saigon frygter, at disse oplysninger vil give et ubehageligt bagblik i de forenede Stater og også kunne til at påvirke fredforhandlinger i Paris.

Stadig 537.000 mand.

Ud fra officielle amerikanske oplysninger var der ved udgangen af sidste år 537.000 amerikanske tropper i Syd-Vietnam.

Den 8. juli da præsident Nixon gav meddelelse om, at tilbageværende af de 25.000 soldater ville begynde at forlade, var antallet det samme.

Den 18. juli — to dage efter tilbageværende af 814 mand fra den 8. amerikanske infanteridivision — var der således stadig 537.000 amerikanske soldater tilbage i landet.

Den 8. august var 15.000 mand blevet trukket tilbage, men det samlede antal amerikanske soldater var stadig 537.000 mand.

Militære kilder i Saigon påpeger samtidig, at 8.904 døde og 24.000 sårede amerikanske soldater er blevet hjemsendt siden begyndelsen af dette år, og at reservedivisionen er sendt til Syd-Vietnam som erstatning for disse.

Pentagon udtaler

WASHINGTON, LØRDAG AP. Den demokratiske senatleder Mike Mansfield erklærede, at kongressen

i det amerikanske forsværministerium kan være årsagen til det langsomme tempo, hvorefter tilbageværende fra Vietnam forlader. Og senator J. William Fulbright siger, at han frygter, at forsværministeriet har advort at viderføre selv udenrigsministeriet om indholdet af en aftale med Thailand, som eventuelt kan involvere de i en ny krig af Vietnam-krigen.

Sørgemødet om tilbageværende soldater og den top-nemmenlige aftale med Thailand blev rejst i senatet i går.

En demokrat fra Tennessee, havde gjort indsigelse imod, at antallet af amerikanske soldater i Vietnam var steget til trods for Nixons meddelelse om tilbageværende af 25.000 mand. Tilbageværende skal være gennemført inden udgangen af august måned, hvorefter antallet af amerikanske soldater i Vietnam skulle være bragt ned til 113.000.

Senator John Stennis (demokrat fra Mississippi) og formand for senatets komité for de væbnede styrker, sagde, at man vil være nødt ned på dette tal den 30. september.

Det er nu i sidste overvejning, at når præsidenten sagde, at 25.000 mand ville være trukket hjem ved udgangen af august, så mente han det, sagde Mansfield i et interview.

Alt for ofte sker det, at ministre og offentlige embeder ikke følger chefens ordre.

10/8 - 69

Berlingske Tidende

BILDERBERGMØDET.

I dagene 9.-11. maj 1969 fandt et vigtigt møde sted på Hotel Marienlyst. Her mødtes en række af den vestlige verdens indflydelsesrige topfolk, for at diskutere situationens politiske/økonomiske og kulturelle muligheder. Mødets forløb blev holdt strengt hemmeligt ligesom deltagernes navne var omgivet med den dybeste diskretion. Fra USA deltog bl.a. McNamara (Verdensbanken) og Dean Rusk. Begge hovedansvarlige for USA's krigsforbrydelser i Vietnam. Fra Danmark deltog bl.a. chefen for Berlingske Tidende, red. Terkelsen, Jens Otto Krag, K. Helweg Petersen, Poul Hartling og Jens Kampmann. Sidstnævnte er som bekendt med i Vietnam 69's ledelse. At Jens Kampmann personlig er opportunistisk nok til på den ene side at samarbejde med morderne og på den anden samle ind til ofre kan måske ikke under nogen. Men at Vietnam 69 kan tolerere dette usmagelige dobbeltspil kan sikkert undre mange. Skal vi beholde blot den ringeste respekt for Vietnam 69 og dens ledelse, må vi kræve, at der øjeblikkelig tages skridt til at smide Jens Kampmann ud fra alle hans funktioner i Vietnam 69.

Sørensen (th) og kolleger fører den anholdte bort på den sædvanlige service-prægede maner. Vore amerikanske beskyttere deltager ikke i det grovere arbejde - - - - - endnu!!!

"FEM FRA MIN SØNS AFGANGSKLASSE BLEV DRÆBT" læserbreve fra LIFE

Dette er et udsnit af de mange læserbreve, der er kommet til det amerikanske borgerlige blad LIFE, som en reaktion på dets offentliggørelse af navne og billeder af de 242 amerikanske soldater, der ifølge Pentagon døde i ugen 28. maj til 3. juni i år.

I et læserbrev gør Mrs Anita L. Sherwood opmærksom på, at hendes bror, Air Force Sgt. Gerald D Bell, blev dræbt i Danang i Sydvietnam den 30. maj i år. Gerald Bells navn blev ikke nævnt i LIFE, hvilket hans søster forklarer med, at hun ikke ønskede breve og opringninger fra forskruede personer. LIFE oplyser, at Bells navn forekommer på en officiel tabsliste med ikke tidligere offentliggjorte navne på soldater, der er dræbt i samme periode. Denne "ekstra" tabsliste er endnu et bevis på Pentagons forsøg på at svinde med tabstallene. Først offentliggøres én officiel tabsliste - når der er faldet ro over gemytterne offentliggøres en suppleringsliste (LIFE oplyser desværre ikke hvor mange den indeholder). Hvor mange amerikanere blev der dræbt den uge i Vietnam? Findes der en tredje, en fjerde, en femte o.s.v. suppleringsliste? Hvornår bliver de offentliggjort? Bliver de offentliggjort?

Det er uendelig sørgeligt at tænke på, at alle disse mænd døde, mens de kæmpede for at få langt ældre mænds tragiske fejltagelse til at være evigt. For Guds skyld, hjælp os med at stoppe det nu.

Ernest Gruening
tidl. senator fra Alaska.

Disse unge drenges ansigter fremkaldte mindet om de dage jeg var i Vietnam som 2. løjtnant i marinen, hvor jeg havde kommandoen over 44 unge - meget unge - marinere; jeg følte, at jeg så ind i øjene på de 11 soldater fra min deling, som blev dræbt i kamp for en sag, som de ikke kunne forstå.

Jon W. Paulson

Min fætter var et af ansigterne blandt de amerikanske mænd dræbt i Vietnam.

"Ansigterne" viser os, at disse unge mænd alle er vores fædre, brødre, ægtemænd og sønner.

Geraldine L. Barrett.

En nøjere gennemgang af "En uges døde" åbenbarer, at af de 242 mænd der blev dræbt i krigen i den uge, var kun 115 gamle nok til at være medlemmer af den sektor, der kontrollerer deres land - vælgerne. Dette betyder, at selv om disse soldater havde ønsket at ændre den politik, der kontrollerede og tog deres liv så ville kun mindre end halvdelen af dem have været i stand til det.

Da kun 28 af de 242 var over minimumsalderen for at kunne blive valgt til kongressen, kunne det se ud som om, at de fleste af de mennesker, som nu kontrollerer regeringen, er - både i alder og afstand - langt fra krigens virkelige smerte.

Alan R. Spiewak.

Siden min søn blev dræbt, har der været en til dræbt fra vores by, 24 ialt fra denne ene lille by. Fem dræbte fra min søns afgangsklasse fra 1966.

Mrs Blanche Posten
Placerville, Californien.

Mens jeg så på fotografierne blev jeg chokeret over at se en af mine bekendtes smilende ansigt. Han var kun 19 år gammel. Jeg tror, at jeg aldrig rigtigt har forstået, at 19 årige var nødt til at dø.

Sandra Craue
Atlanta, Georgia.

Jeg håber, at vores regering og militære ledere sover bedre end de veteraner, der vender hjem fra Vietnam. I 1967 gjorde jeg tjeneste sammen med ansigter, som dem i artiklen. Selv med sovemidler er det svært at falde i søvn.

R. O'Faolain
Fairfield, Alabama.

NOGLE HOVEDTRÆK I VIETNAMS HISTORIE.

Fakta om Vietnam

Areal: 328000 km² - som Norge

Længde Nord-Syd: 1600 km.

Bredde øst-vest: mellem 60 og 600 km

Floder:

Mekong i Syd, deltaet vigtigste risområde.

Røde Flod i Nord, deltaet vigtigste risområde.

Bjerge: Annamitiske Bjerge, Tonkinbjergene.

Mineraler: Kul, jern, zink, tin, wolfram, bauxit (til aluminiumsfremstilling), fosfor, apatit, grafit. De vigtigste forekomster findes i Nord- og Centralvietnam.

Klima: subtropisk, tropisk

Nord: -2 grader i jan, 33 grader i juli, middel 23,4 Hanoi.

Syd: 26 grader i jan, 39 grader i juli, middel 27,1 Saigon.

Nedbør: mellem 1500 og 2000 mm, dobbelte af Danmarks.

Regntid: Juni - september (80% af den samlede nedbør) 3/4 af nedbøren falder på østkysten.

Plantevækst:

41% af det samlede areal er tropisk regnskov, i regntiden store arealer med monsunregnskov. Mangroveskov findes langs kysten.

Særlige træsorter: Ibenholt, rosentræ, kamfertræ og sandeltræ.

Landbrugsprodukter:

Nord: Ris, bomuld, soya, majs, batater, maniok, jute og sukkerrør.

Syd: Ris, soya, batater, gummi (plantagedrift).

Befolkning:

i alt ca 32 millioner, heraf ca 18 i Nord.

Befolkningstæthed: 94 pr km² i Nord, 82 i Syd, middeltal 84 pr km². I

Mekongdeltaet 209 pr km², Røde flods delta 1500 pr km².

90% lever af landbrug.

80% er vietnamesere. 3% kinesere, øvrige: tay, khmer, thai, moi, muong, meo, mnung, yao - alle bosiddende i bjergene.

Saigon har 2 millioner indbyggere, Hanoi har 650.000 indb.

Derudover findes der kun ~~sæde~~ byer med mere end 100.000 indbyggere.

Religion: Flertallet er buddister, ca 8% er katolikker, stammerne har anereligion, mange er ikke religiøse.

Vietnams tidlige historie.

Lange før vor tidsregning regerede et dynasti af konger fra slægten Hung over kongedømmet Aulac (Nordvietnam). Produktionen af bronzevarer var af høj teknisk og kunstnerisk standard. Bronzealderens kulmination nåedes med bygningen af hovedstaden Coloa (nær Hanoi) og dokumenter fra denne periode viser, at såvel produktionsmetoderne som den sociale og politiske organisation har været ret udviklet.

Påvirkning fra Kina.

Den nationale udvikling blev ændret af kinesisk erobring i årene 179 - 111 f.v.t. Området, der menes at have haft knap en million indbyggere, bragtes ind i en udvikling i lighed med Kinas, hvilket medførte en tydelig lensstruktur i løbet af de næste århundreder. Den økonomiske udbytning og den nationale undertrykkelse gav anledning til en lang række opstande, hvor især Trung-søstrene, der ledte den første befrielseskrig mod Kina omkring år 40 e.v.t., senere har spillet en stor rolle i vietnamesisk historie. Den politiske og økonomiske kamp på den ene side og udviklingen af landbrug og håndværk på den anden bidrog til udviklingen af den nationale bevidsthed. Under en af de store bondevolter i Kina lykkedes det for første gang at løsrive området over en længere periode og grundlægge den første nationalstat i 544 under navnet Vanxuan. Allerede i 603 blev det igen erobret af Kina og opnåede først egentlig selvstændighed i 905.

Udviklingen under lensvæsenet.

Som i Europa udvikledes produktionsforholdene under lensvæsenet, der samtidig skabte sig sine fjender:

de udbyttede bønder og de begyndende spirer til en borgerklasse. Arbejdsdelingen i samfundet tog fart. Handelen blomstrede med håndværksarbejder som pottemageri, keramik, porcelæn, silkeprodukter, fodbeklædning, trykning og papirfremstilling, bronze- og sølvvarer. Kobber-, zink- og tinminer blev udnyttet og handelen med udlændet, især Kina, Japan, Indonesien og Europa tog et vældigt opsving.

De skærpede modsætninger mellem bønderne og det begyndende borgerskab på den ene side og det reaktionære lensvæsen på den anden præger Vietnams historie i de næste århundreder. Omfattende bonderevolter ryster med mellemrum samfundet, men sejre medførte kun ubetydelige reformer, og som andre steder i verden afløste det ene feudalsystem det andet. Det svage borgerskab formåede ikke at udnytte situationen, og bondebewægelserne selv formåede ikke at ændre produktionsforholdene og dermed skabe et nyt politisk styre.

Den franske kolonisering 1858

Den indre uro i landet åbnede store muligheder for Europas aggressive kapitalisme. Kræmmere i varer og religion deltog hånd i hånd i undergravningen af den vietnamesiske nationalstat. Franskmandene udnyttede modsætningerne mellem lensvæsen og bønder og borgere og afpressede større og større rettigheder af det vietnamesiske kongedømme. Alliancen mellem det dødsdømte lensvæsen og den fremmede kapital skabte en dobbelt udbytning og undertrykkelse af det vietnamesiske folk. I 1884 accepterede kong Nguyen, at Vietnam var et fransk protektorat. Allerede i 1860 indledte bønder og intellektuelle en dobbelt modstand mod kolonialisme og feudalsystemet. Men mangelen på et demokratisk program for at mobilisere befolkningen var tydelig, og modstanden ebbede langsomt ud. Franskmandenes behov for lokale quislinge til indkrævning af skatter og jagt på frihedskæmpere modsvarede af mandarinernes, embedsmændenes og godsejernes behov for bajonetter til beskyttelse af deres privilegier. Omkring århundredeskiftet var den økonomiske udbyt-

ning og den politiske undertrykkelse konsolideret og den karakteristiske koloniøkonomi gennemført. Godsejerne kunne fortsætte den uhæmmede undertrykkelse af bønderne, koloniherrerne stod for udnyttelsen af råvarer til den franske industri, og samarbejdsfolkene fik lov at udvikle en svag hjemmemarkedsindustri, men først og fremmest kontrollerede de indenrigshandelen.

Kolonimagten hindrer en borgerlig revolution.

Etableringen af kolonistrukturen medførte dannelsen af nye klasser og sociale grupper i samfundet. Mens den nationale kapitalisme kun fik ringe udviklingsmuligheder, var kolonimagtens behov for en egentlig arbejderklasse stort. Gummipiantagerne, transportnettet, minerne og fabrikkerne blev grundlaget for arbejderklassens opståen. Kriserne i den kapitalistiske verden især i tyverne og trediverne slog ubønhørligt igennem i de koloniale områder, der ikke kunne afbøde nogen krise med konkurrerende industrigrene. Massearbejdsløshed, elendige lønninger, næsten uden kamperfaring og under den dobbelte undertrykkelse var arbejderklassens situation katastrofal. Bøndernes stilling var blevet konstant forværret siden koloniseringen. Risproduktionen pr indbygger faldt fra 262 kg om året i 1900 til 182 kg i 1937. Befolkningstilvæksten steg væsentlig hurtigere end landbrugsproduktionen. Mens hungerekatastrofer kostede tusindvis af ofre, voksede godsejernes rigdom på eksporten af ris. Byområdernes småborgerskab: småhandlende, funktionærer og håndværksmestre havde vanskeligt ved at finde arbejde. Den koloniale og feudale samfundsopbygning indeholdt således alle forudsætninger for en kommende eksplosion. I perioden omkring den første verdenskrig dannede en del af den nationale overklasse og en del af småborgerskabet en række politiske sammenslutninger, hvis fælles mål var udvikling af handel og industri. Overklassens svaghed og dens snævre tilknytning til lensvæsenet hindre-

de udviklingen af en borgerlig revolution. Mangelen på en egentlig jordreform og den dermed udelukkede massebasis gjorde de spredte militante rejsninger til et let bytte for koloniadministratorerne. Den historiske erfaring fra denne periode viste, at den imperialistiske magtstruktur ikke kunne ændres af den nationale overklasse til national uafhængighed. Det er den tilsvarende erfaring, som de imperialistiske magter med USA i spidsen anvender i gennemførelsen af nykolonialismen, hvor den imperialistiske magt bruger den nationale overklasse som stråmænd, indfører en formel parlamentarisme og konstituerer overklassen som "egentlige" magthavere under økonomisk, politisk og militær kontrol. Erfaringen viste endvidere, at revolutionen måtte blive national og demokratisk og måtte ledes af en klasse, der kunne gennemføre en ændring i produktionsforholdene.

Stiftelsen af Indokinas Kommunistiske Parti.

I 1930 stiftedes det Indokinesiske kommunistiske Parti under ledelse af Nguyen Ai Quoc (Ho Chi Minh).

Inspireret af marxismen-leninismen klaredes forståelsen af de nationale problemer, af imperialismens natur og af den nødvendige strategi og taktik i bekæmpelsen af kolonimagten og feudalsystemet. For første gang i Vietnams historie samordnede arbejderne strejker med bondebevægelserne og de intellektuelles krav. Flere steder besejredes kolonimagten og sovjetter blev opbygget. Arbejder- og bondeforbundet var en realitet. Parolerne "Ov-

ervind imperialismen", "Jorden til bønderne" blev i 1934 midlertidigt gemt. Under indtryk af fascismen og især den japanske aggression i Asien fulgte IKP samme politik, som de kommunistiske partier i resten af verden. IKP gik i spidsen for dannelsen af en enhedsfront mod fascisme, for fred, demokratiske rettigheder og bedre leveforhold.

Den første Indokinakrig.

Under II. Verdenskrig efter illegaliseringen af kommunistpartierne og efter folkefronternes delvise sammenbrud, indledte IKP sin kamp mod den japanske besættelse og mod de franske kolonialister, der sammen med det nationale borgerskab støttede den japanske fascisme. Vietminh blev dannet i 1941 og under ledelse af det Kommunistiske Parti samlede patrioter og antifascister til en egentlig guerillakrig. Den Anden Verdenskrig blev for Vietnams vedkommende en national, antiimperialistisk befrielseskrig kombineret med et socialt oprør.

På grund af samarbejdet med japanerne, var den franske koloniadministration nogenlunde intakt indtil foråret 1945, hvor de politiske begivenheder tog fart. Den 7. marts afvæbnede japanerne den franske kolonihær. Den 9. marts igangsatte Vietminh en øget kampaktivitet over hele landet. Den 11. marts erklærede Japan Vietnam uafhængigt under ledelse af kejser Bao Dai og med en regering af quislinge fra såvel den franske koloniepoke som fra den japanske besættelse. Vietminh fortsatte sin militære befrielse af landet, og Bao Dais regering, der kun havde den vigende japanske hær at støtte sig på, fik absolut ingen indflydelse. Den 13. august slog Vietminh japanerne ved Hanoi og Bao Dai abdicerede. Den 16. august oprettedes en provisorisk regering med Ho Chi Minh som leder. Overalt i Vietnam fandt den provisoriske regering støtte. I løbet af 14 dage havde Augustrevolutionen magten i hele landet. Den 2. september 1945 erklærede Vietnam sig uafhængigt.

UAFHÆNGIGHEDSERKLÆRINGEN.

"Vi betragter det som en irdysende sandhed, at alle mennesker er fødte

lige; at de af Skaberen er udstyret med visse umistelige rettigheder; at blandt disse rettigheder er livet, friheden og retten til at stræbe efter lykke". Disse uodødelige ord står i De Forenede Staters uafhængighedserklæring fra 1776. I udvidet forstand betyder de: Alle folkeslag på jorden er født lige; ethvert folk har retten til livet, lykken og friheden. Under den franske revolution i 1789 forkyndtes ligeledes i en erklæring om menneske- og borgerrettigheder: "Alle mennesker er født frie og lige og forbliver sådan". Dette er uomstødelige kendsgerninger.

Imidlertid har de franske koloniherrer nu i mere end 80 år under dække af "frihed, lighed og broderskab" udplyndret vort land og knægtet vore landsmænd. Deres gerninger står i skærende kontrast til alle principper om menneskelighed og retfærdighed.

I politisk henseende har de frarøvet os alle demokratiske friheder og påtvunget os barbariske love. De har oprettet tre forskellige politiske ordninger i Central-, Syd- og Nordvietnam for at ødelægge vort fædrelands og vort folks enhed.

De har bygget flere fængsler end skoler. De har idemt vort lands patrioter ubarmhertige straffe. De har druknet alle folkeopstande i strømme af blod.

De har bestræbt sig på at kvæle den offentlige mening, og istedet sat uvidenhed og forummelse.

De har betjent sig af opium og alkohol for at svække vort folk.

Økonomisk har de hensynsløst udbyttet vort folk og styrtet det ud i den yderste elendighed, de har plyndret og hærget vort land.

De har tilegnet sig vort land og vore bjergværker og vore naturlige rigdomme.

De har taget monopol på trykning af pengesedler og har tilranet sig hele vor udenrigshandel. De har indført hundredevis af uretfærdige skatter og styrtet hele vort folk, især bønder og småhandlende, ud i en frygtelig elendighed.

De har hindret udviklingen af vort nationale bourgeoisie.

De har udbyttet vor arbejderklasse på den mest hensynsløse måde. I efteråret 1940, da de japanske fascistiske trængte ind i Indokina for at udnytte det som et støttepunkt i krigen mod de allierede, forrådte de franske koloniherrer vort land, gav det i hænderne på erobrernes og kapitulerede overfor Japan.

Siden den tid måtte vort folk lide under det dobbelte japansk/fransk tryk. Det forværede folkets i forvejen jammerlige situation. I slutningen af 1944 og i begyndelsen af 1945 døde i store områder, fra Quang-Tri i Syd til den nordlige del af landet over to millioner af vore landsmænd af sult. Den 9. marts afvæbnede japanerne de franske tropper, og nok engang flygtede de franske koloniherrer eller de kapitulerede over for japanerne. Således var de ikke alene ude af stand til at "beskytte" os, men de solgte tværtimod for anden gang i løbet af fem år vort land til japanerne.

Lige til den 9. marts opfordrede Vietminh gentagne gange franskmændene til at kæmpe sammen med os mod de japanske okkupanter.

De franske koloniherrer ignorerede disse opfordringer og udfoldede en endnu værre terror end tidligere mod de vietnamesiske patrioter. De veg ikke tilbage for brutalt at myrde mange politiske fanger i Yen-Bay og Lao-Bang inden deres flugt.

Trods alt dette forholdt vore landsmænd sig storsindede og menneskelige over for franskmændene. Efter begivenhederne i marts 1945 hjalp Vietminh mange franskmænd over grænsen, befriede mange fra japanske fængsler og forsvarede franskmænds liv og egendom.

I virkeligheden ophørte vort land i efteråret 1940 at være en fransk koloni; det blev en japansk. Efter japans kapitulation rejste hele vort folk sig, tog magten i sine egne hænder og grundlagde Den Demokratiske Republik Vietnam.

Således har vi egentlig tilkæmpet os vor frihed og uafhængighed, ikke fra franskmændene, men fra japanerne.

Franskmandene flygtede, japanerne kapitulerede, og kejser Bao Dai abdicerede.

Vort folk brød kolonislaveriets lænker, som i næsten hundrede år havde knuget det, og det uafhængige Vietnam blev skabt som folkets værk. Samtidig styrtede vort folk monarkiet, som havde bestået i årtusinder og grundlagde en demokratisk, republikansk forfatning. Ud fra de fremsatte grunde erklærer vi, medlemmerne af det nye Vietnams provisoriske regering, som repræsenterer det samlede vietnamesiske folk, at vi afbryder alle forbindelser med det imperialistiske Frankrig, at vi erklærer alle traktater angående Vietnam, der er undertegnet af Frankrig, for ugyldige, og annullerer alle privilegier, som franskmandene har tilranet sig på vort territorium. Det vietnamesiske folk, ung og gammel, bekæmpede alle de franske koloniherrers intriger.

Vi er overbeviste om, at de allierede stater, som på deres konferencer i Teheran og Sanfrancisco har anerkendt grundsætningen om folkenes ligeberettigelse, også vil anerkende det vietnamesiske folks ret til uafhængighed.

Et folk som i 80 år i træk har ført en standhaftig kamp mod det franske herredømme, som kæmpede tappert i flere år i de allieredes rækker mod fascismen, et sådant folk har ret til at være frit.

Et sådant folk må være uafhængigt. Af disse grunde erklærer vi, Den Demokratiske Republik Vietnams provisoriske regering højtideligt for hele verden:

Vietnam har ret til at være frit og uafhængigt. Det vietnamesiske folk er besluttet på at opbygge alle åndelige og materielle kræfter, at ofre liv og egendom for at hævde sin ret til frihed og uafhængighed."

Den Anden Indokinakrig. 1945 - 54.

Potsdamtaftalerne mellem de allierede i 1945 besluttede opretholdelsen af ro og orden i det indokinesiske område gennem en militær besættelse af området. Nord for den 16. breddegrad placeredes 12.000 Chiang Kai Check tropper og syd

for den 16. breddegrad skulle engelske tropper garantere den fornødne orden. Den kinesiske besættelseshær anerkendte den provisoriske regering, mens de britiske styrker styrtede den vietnamesiske administration og genindsatte en fransk forvaltning. Under dække af de britiske tropper overførte Frankrig store troppestyrker til Sydvietnam. Den engelske socialdemokratiske udenrigsminister Bevin accepterede dette, bevæbnede den franske kolonihær, løslod de japanske krigsfanger og lagde således grunden til en fransk og britisk genkolonialisering af det sydøstasiatiske område.

Kampen mod fascismen, for menneskets frihed blev afsløret som sikring af de gamle kolonimagter. Med opbygningen af den kolde krig i Europa, blev de tidligere allierede i Asien og Afrika igen til upåagtede kolonier i Den Tredie Verden, en kassebold mellem de kapitalistiske magter.

Den Unge Republik.

For første gang i Vietnams historie blev der afholdt frie valg i december/januar 1945/46. Valget gav en overvældende tilslutning til Vietnams politiske program, hvis hovedpunkter var: almindelig valgret, demokratiske rettigheder, amnesti for politiske fanger, afstraffelse af samarbejdsfolkene og konfiskering af deres egendom, industrialisering af landet, gennemførelse af en jordreform, 8 timers arbejdsdag, forbedring af sundhedsvæsenet og indførelse af almindelig skolegang. Opløsningen af IKP og indførelsen af den private eigendomsret understregede revolutionens nationaldemokratiske karakter.

Forholdet til Frankrig.

Samtidig med den franske imperialistiske opdukken i form af den øgede militære infiltration (50.000 stærkt bevæbnede tropper ved årsskiftet 45/46) forhandlede den vietnamesiske og den franske regering og den 6. marts 1946 anerkendte Frankrig DRV som en selvstændig stat inden for Den Franske Union. Forhandlingerne fortsatte til den 19. december, hvor franskmandene be-

satte hovedstaden Hanoi og derefter nægtede at forhandle videre. DRV's regering måtte flygte ud i bjergene; forhandlingsfasen blev afløst af den militære. Overfor den veludrustede franske kolonihær stod den vietnamesiske hær forældede og mangelfuldt udrustede enheder. Den militære underlegenhed måtte kompenseres. Den sejrriige fremgang for den kinesiske revolution og Mao Tse Tungs udvikling af teorien om folkekrig, sammenholdt med den årelange refaring fra den første indokinesiske krig, gav baggrunden for Vo Nguyen Giaps udvikling af folkekrigen i Vietnam.

Ny quislingeregering og massiv NATO-støtte.

I 1948 indsatte franskmændene igen Bao Dai som kejser i et forsøg på at splitte det vietnamesiske folk, og Bao Dai fortsatte sin vandring mod verdensrekorden i quislingeregeringer (Frankrig, Japan, Frankrig og USA). Forsøget mislykkedes og skabte en endnu større opslutning om republikken og Vietminh. USA forholdt sig op til 1949 neutralt i dette opgør, men efter at revolutionen i Kina definitivt havde sejret, og USA's alliance med Chiang Kai Check havde lidt nederlag, ændredes den amerikanske Stillehavs-politik til "kold krig med varme indslag" (Philipinerne, Korea, Vietnam, Laos og Burma). Revolutionen i Kina havde fuldstændig ændret magtforholdene i Asien, og i 1949 anerkendte USA Bao Dai's marionetregering. Inden for rammerne af NATO -hjælpen bevillegede den amerikanske kongres penge og militære instruktioner til den franske kolonikrig. Den amerikanske bistand opgjordes ved krigens slutning til 70% af Frankrigs samlede udgifter i krigen. Natorådsmødet i 1952 vedtog enstemmigt: "at den franske indsats i Sydøstasien er i fuld overensstemmelse med det Atlantiske Fællesskabs mål og midler og udtrykker enighed om, at de franske unions styrkers felttog i Indokina fortjener fortløbende støtte." (Ole Bjørn Kraft var udenrigsminister). NATO-rådets vedtagelse fulgtes op med planlægningen af SEATO, der allerede i 1953 blev drøftet mellem England,

og USA, USA, England, Frankrig, Australien, New Zealand, Philipinerne, Pakistan og Thailand skulle overtage "forsvaret" af Sydøstasien efter Frankrig.

FOLKEKRIGENS SEJR.

Til trods for den massive støtte vandrede den franske imperialisme fra nederlag til nederlag. Vietminhs kombination af politisk og militær kamp levnedes ikke et fredeligt område til franskmændene. Den 13-14 marts 1954 indledtes det største slag mod den franske kolonihær, og den 7. maj faldt det uindtagelige Dien Bien Phu. "Med vor hær og vort folks store sejr ved Dien Bien Phu har folkekrigens modstand bevæget sig fra det strategiske initiativ på den nordlige front til det strategiske initiativ over hele landet, fra lokale modangreb til storstilede modangreb" udtalte Giap.

Umiddelbart efter den franske nederlag ved Dien Bien Phu indledtes forhandlingerne i Geneve.

DEN ENDELIGE DEKLARATION FRA GENEVEKONFERENCEN OM INDOKINA.

Endelig deklaration, dateret 21. juli 1954, fra Geneve-konferencen om problemet om genoprettelse af freden i Indo-Kina, hvori deltog repræsentanter for Cambodja, den Demokratiske Republik Vietnam, Frankrig, Laos, den Kinesiske Folkerepublik, Staten Vietnam, Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker, Storbritannien og Amerikas Forenede Stater.

1. Konferencen tager sig aftalerne ad notam om indstilling af fjendtlighederne i Cambodja, Laos og Vietnam og om organiseringen af international kontrol og overvågning af gennemførelsen af bestemmelserne i disse aftaler.

2. Konferencen udtrykker tilfredshed med indstillingen af fjendtlighederne i Cambodja, Laos og Vietnam; konferencen giver udtryk for sin overbevisning om, at gennemførelsen af de bestemmelser, der er fastlagt i nærværende deklaration og i aftalerne om fjendtlighedernes ophør, vil tillade Cambodja, Laos og Vietnam fremover at spille deres rolle, i fuld selvstændighed og suverænitet, i nationernes fredelige fællesskab.

3. Konferencen tager sig de deklarationer ad notam, der er fremsat af regeringerne i Cambodja og i Laos, om deres hensigt om at træffe foranstaltninger, der tillader alle borgere at indtage deres plads i det nationale fællesskab især ved deltagelse i de næste almindelige valg, der i overensstemmelse med hvert af disse landes forfatninger skal finde sted i løbet af året 1955 ved hemmelig afstemning og under forhold, der respekterer fundamentale friheder.

4. Konferencen tager sig de klausuler i aftalen om fjendtlighedernes ophør i Vietnam ad notam, der forbyder indførelse i Vietnam af fremmede tropper og militært personel så vel som af alle former for våben og ammunition. Konferencen tager sig også de deklarationer ad notam, der er fremsat af regeringerne i Cambodja og Laos om deres beslutning om ikke at anmode om udenlandsk hjælp, hverken i form af krigsmateriel, personel eller i form af instruktører, undtagen med det formål effektivt at forsvare deres territorium og – i Laos' tilfælde – i den udstrækning, der er fastlagt af aftalen om fjendtlighedernes ophør i Laos.

5. Konferencen tager sig klausulerne i aftalen om fjendtlighedernes ophør i Vietnam ad notam om, at ingen militærbase til rådighed for en fremmed stat må oprettes i de to parter omgrupperings-zoner, idet disse parter er forpligtet til at påse, at de zoner, der er overladt dem, ikke skal udgøre del af nogen militæralliance og ikke skal udnyttes til genoptagelse af fjendtlighederne eller i en aggressiv politiks tjeneste. Konferencen tager sig også de deklarationer ad notam, der er fremsat af regeringerne i Cambodja og Laos om, at de ikke vil tilslutte sig nogen aftale med andre stater, dersom denne aftale omfatter forpligtelsen til at deltage i en militæralliance, der ikke er i overensstemmelse med principperne i de Forenede Nationers pagt eller, i Laos' tilfælde, med principperne i aftalen om fjendtlighedernes ophør i Laos eller, så længe deres sikkerhed ikke er truet, forpligtelsen til at oprette baser på cambodjansk eller laotisk territorium for fremmede magters militærstyrker.

6. Konferencen anerkender, at det væsentlige formål med aftalen i forbindelse med Vietnam er at løse militære spørgsmål med henblik på at standse fjendtlighederne, og at den militære demarkationslinje ikke på nogen måde må fortolkes som udgørende en politisk eller territorial grænse. Konferencen udtrykker som sin overbevisning, at gennemførelsen af de bestemmelser, der er fastlagt i nærværende deklaration og i aftalen om fjendtlighedernes ophør, skaber det nødvendige grundlag for opnåelsen i en nær fremtid af en politisk løsning i Vietnam.

7. Konferencen erklærer, at for så vidt angår Vietnam, skal løsningen af politiske problemer, der gennemføres på grundlag af respekt for principperne om selvstændighed, enhed og territorial integritet, tillade det vietnamesiske folk at nyde de fundamentale friheder, der garanteres af demokratiske institutioner oprettet som resultat af frie almindelige valg gennem hemmelig afstemning.

For at sikre, at der er sket tilstrækkeligt fremskridt med hensyn til fredens genoprettelse, og at alle de nødvendige betingelser for frit udtryk for den nationale vilje er til stede, skal der afholdes almindelige valg i juli 1956 under overvågen af en international kommission sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne af den Internationale Kontrollkommission, til hvilken der henvises i aftalen om fjendtlighedernes ophør. Der vil blive afholdt rådslagninger om dette emne mellem de to zoners kompetente repræsentative myndigheder fra 20. juli 1955 fremover.

8. De bestemmelser i aftalerne om fjendtlighedernes ophør, der har til hensigt at sikre beskyttelsen af enkeltpersoner og af ejendom, må på det strengeste føres ud i livet og må i særdeleshed tillade enhver i Vietnam frit at afgøre, i hvilken zone han ønsker at bo.

9. De kompetente repræsentative myndigheder i Vietnams nordlige og sydlige zone så vel som myndighederne i Laos og Cambodja må ikke tillade nogen individuelle eller kollektive represalier mod personer, der på nogen måde har kollaboreret med en af parterne under krigen eller mod medlemmer af sådanne personers familier.

10. Konferencen tager sig deklarationen fra den franske regering ad notam om, at den er rede til at trække sine tropper tilbage fra Cambodjas, Laos' og Vietnams territorium efter anmodning fra de pågældende regeringer og inden for en periode, der skal fastsættes ved overenskomst mellem parterne, undtagen i de tilfælde, hvor efter overenskomst mellem de to parter et vist antal franske tropper skal forblive på nærmere bestemte punkter og for et nærmere bestemt tidsrum.

11. Konferencen tager sig deklarationen fra den franske regering ad notam om, at den franske regering med hensyn til løsningen af alle problemerne i forbindelse med fredens genoprettelse og konsolidering i Cambodja, Laos og Vietnam vil gå ud fra princippet om respekt for Cambodjas, Laos' og Vietnams selvstændighed og suverænitet, enhed og territoriale integritet.

12. I deres forbindelser med Cambodja, Laos og Vietnam påtager hvert enkelt medlem af Geneve-konferencen sig at respektere de nævnte staters suverænitet, selvstændighed, enhed og territoriale integritet og at afstå fra enhver indblanding i deres indre anliggender.

13. Konferencens medlemmer er enige om at rådføre sig med hinanden om ethvert spørgsmål, der kan henvises til dem af den Internationale Kontrollkommission, for at studere sådanne foranstaltninger, der kan vise sig nødvendige for at sikre, at aftalerne om fjendtlighedernes ophør i Cambodja, Laos og Vietnam respekteres.

Vietnams udenrigsminister Tu Quang Bui underskriver våbenstilstanden i Geneve den 21. juli 1954

TREDIE INDOKINAKRIG: 1954 - Sydvietnam 1954-1960.

USA underskrev ikke den endelige deklaration, men udsendte en erklæ-

ring om forsvar for aftalerne. Bao Dai kliquen i Sydvietnam underskrev heller ikke erklæringen; den 8. september stiftedes SEATO på et møde i Manila og traktaten lovede forsvar af alle områder i Sydøstasien, der var truet af kommunistisk aggression. Den amerikanske "hjælp" til Sydvietnam koncentreredes om tre områder. Den amerikanske militærmission i Saigon MAAG, der var blevet etableret i 1951, udvidede sit mandskab fra 200 i 1954 til 400 i 1955 og 1000 i 1956. USA fik hermed fuld kontrol over opbygningen og uddannelsen af Saigon-hæren. United States Operations Mission (USOM) kontrollerede økonomien, finanserne og især anvendelsen af "hjælp", mens Mission of Michigan State University (MSU) anbragte sine "rådgivere" i statsadministrationen, især i arbejdsministeriet, undervisningsministeriet og politiet. Endnu mens omgrupperingen af tropperne fandt sted, pressede amerikanerne Bao Dai til at udnævne Ngo Dinh Diem som regeringschef.

Ngo Dinh Diem kom fra en kendt mandarinfamilie, der havde haft nære forbindelser til den franske kolonialadministration. Diem selv havde ledet nogle af de blodige undertrykkelseskampagner i trediveerne, og efter en kort samarbejdsperiode med japanerne, gik han i samarbejde med USA. Fra 1951 til 53 opholdt han sig i USA og fik mange brugbare forbindelser bl.a. til katolske kredse i USA.

EN KOLONI AF EN NY TYPE.

Uden militær besættelse af området havde USA skaffet sig fuld kontrol over udviklingen i Sydvietnam. Som en brik i den kolde krig blev Diem fremhævet som demokrat, antikommunist, frihedskæmper, antikolonist, og manden, der kunne føre Vietnam til økonomisk fremgang og frihed. Samtidig med det verdensomspændende propagandaforemstød indledtes undertrykkelsen af forskellige befolkningsgrupper: religiøse sekter, pro-franske grupper, men først og fremmest mod Vietminh tilhængere.

Valgene, der i følge Geneveaftalerne skulle holdes inden juli 1956

blev afvist med, at man ikke kunne afholde frie valg i et kommunistisk område. I stedet udskrev Diem valg mellem ham og Bao Dai, og dette "frie valg" afsatte Bao Dai og gjorde Diem familien til USA's eneste værktøj.

Sydvietnams diktator Ngo Dinh Diem sagde sig i juli 1955 løs fra Geneve-aftalerne og nægtede at forhandle med Hanoi om genforeringsvalg

Under slogans som "antikommunisme, antifeudalisme og antikolonisme" opbyggedes en række politiske bevægelser under Diems kontrol. Gule fagforeninger blev enerådende i industrien. Det er disse "bevægelser" eller rester deraf, som danske politikere af og til henviser til som bevis for Saigon-demokratiet. Den politiske ideologi blev en besynderlig blanding af mange retninger, men lægger ikke skjul på sine fascistiske opfattelser: "Samfundet kan kun eksistere, hvis det indeholder uligheder. Således kan de vidende undervise de uvidende, de

rige kan praktisere godgørehed. Hvis uligheder ikke eksisterede, hvor kunne man så finde godgørehed, hvor ville der være retfærdighed? Hvor ville der være kærlighed? Hvor ville der være storhed?" citat Vietnam Studies n. 18.

ØKONOMISK "BISTAND".

Handelsaftaler, investeringsaftaler, eksportkreditter og militære bistandsaftaler blev undertegnet mellem Saigon og Washington. Sydvietnams økonomi oplevede en kort blomstring. De modtagne dollars kunne kun anvendes hos USA eller dets allierede, hvorved hjælpen vendte tilbage til USA. Amerikanske forbrugsvarer og luksusartikler oversvømmede markedet i Saigon med det resultat, at en meget stor del af den i forvejen svage industri gik konkurs. Amerikanske landbrugsprodukter oplagredes usolgte i Saigon. Arbejdsløsheden bredte sig med enorm hastighed og ramte især tekstil og sukkerindustriarbejderne. I 1958 var 80% af tekstilarbejderne arbejdsløse, en stor del af resten var beskæftiget i Vinatexco, et nyinvesteret amerikansk firma. Efter officielle Saigontal var der i 1956 2135 vietnamesiske virksomheder med en samlet kapital på 257,3 millioner piastre og 683 udenlandske virksomheder med en samlet kapital på 2,6 milliarder piastre. En stram indadvendt finanspolitik sammen med en åben investerings- og importpolitik ødelagde den nationale økonomi. Diem familien selv havde magten i de nationale nøglebrancher: riner, banker, finansieringsselskaber og handel med ris, øl, alkohol og skovprodukter. Resultatet af den økonomiske "bistand" var USA's fuldstændige kontrol med vietnamesisk økonomi og opbygningen af et socialt lag af værnemagere.

JORDREFORMER.

Under 1. Indokinakrig havde Vietnam uddelt jorden til bønderne, nedsat jordrenten og etableret lokalt selvstyre. I januar 1955 påbegyndte Diem sin jordreform, en ny fordeling af jorden, der delvis gav bønderne mulighed for køb af den jord, som de dyrkede. Priserne var

af en sådan størrelsesorden, at reformen i realiteten blot skaffede jorden tilbage til de forhadte godsejere. Feudalsystemet med en tårnhøj jordrente blev i virkeligheden gerindført.

I løbet af de første to år efter Geneveaftalerne havde USA/Diem overtrådt samtlige vigtige bestemmelser i Geneveaftalerne. De havde undladt at optage forhandlinger om frie valg i hele Vietnam, 17 breddegrad betragtedes som grænse, de fulgte politiske modstandere og opbyggede Saigonhæren. Sydvietnam var blevet en ny koloni under amerikansk kontrol med to hovedformål: at styrke antikommunismen og at sikre USA's økonomiske og militære interesser i Sydøstasien.

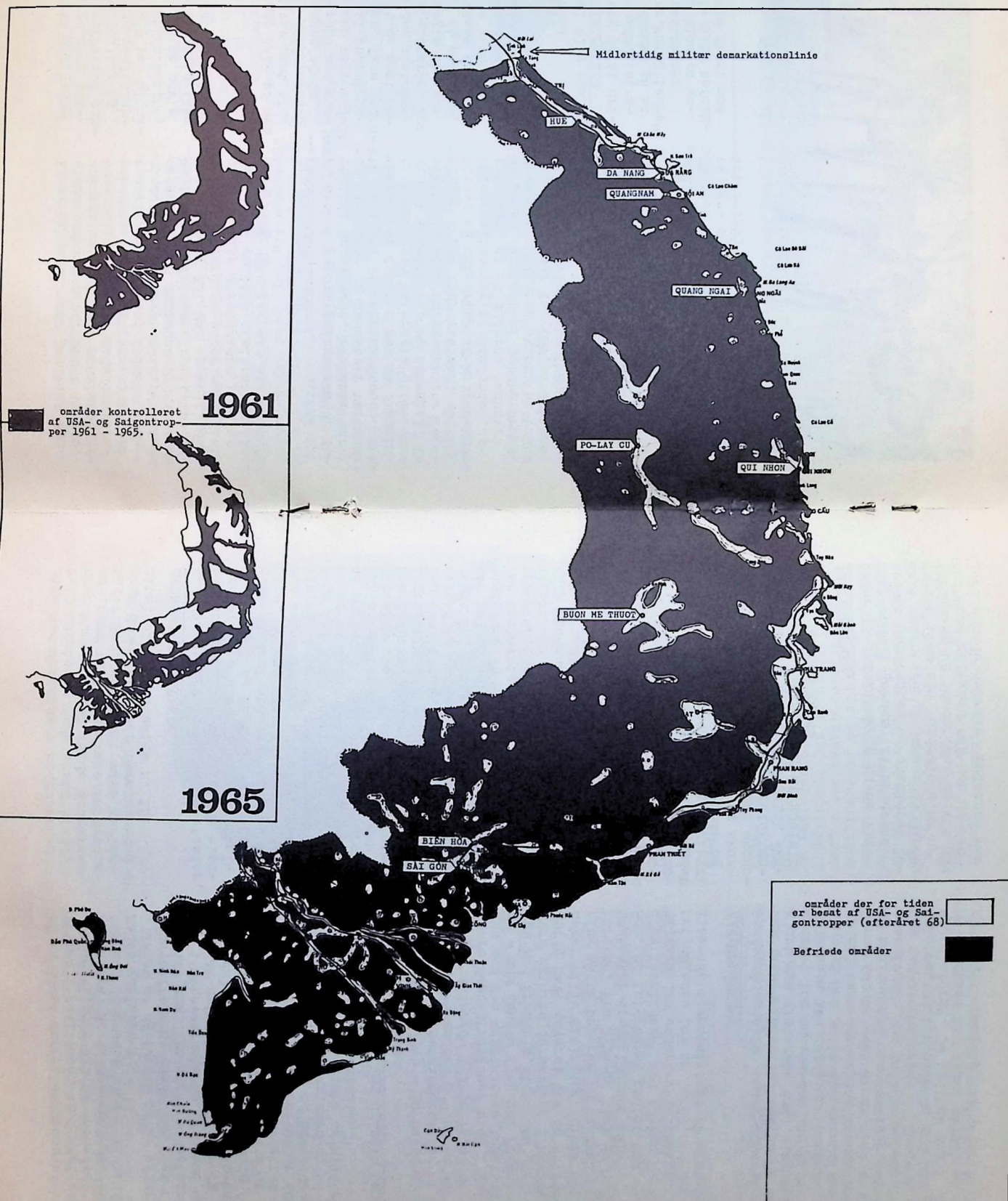
FOLKETS MODSTAND MOD US-DIEM REGIMET 1954 - 1960.

Perioden fra 1945 - 54 havde klart vist, at forudsætningerne for at genskabe en koloni i Vietnam var ringe. Allerede i 1950 fandt der store demonstrationer sted i Saigon mod den amerikanske imperialism - man kendte fjenden. Folkekriegen mod Frankrig, Vietminhs jordreform og arbejdskampene i byerne burde have advaret USA om at forsøget ville mislykkes. Diems regering måtte baseres på en uset terrorisme. Fra 1954-60 blev 90.000 mennesker dræbt, 190.000 såret, 800.000 interneret, hvoraf 600.000 blev invalideret ved tortur. Lovene tilpassedes undertrykkelsesapparatet, således lov nr 10/59, der legaliserede arrestationer på mistanke.

LANDOMRÅDERNE.

Landområderne, der under opgøret med den franske imperialisme, havde udgjort den vigtigste base, blev nu centret for modstanden mod Diem. Velkendte med legal og illegal kamp på det politiske, økonomiske og militære område, udvikledes under Diems første seks år en stor del af kadrene til den kommende befrielsesfront. Den politiske kamp førtes for overholdelse af Geneveaftalerne, mod terroren og mod Diems "jordreform". Så tidligt som i 58-59 herskede der tvivl om, hvilke områder, der egentlig var under Diems

KORT OVER DET SYDLIGE VIETNAM 1968

kontrol. Bønderne førte den politiske kamp ind i byerne, hvor bønder og arbejdere demonstrerede sammen mod den nye kolonipolitik og for overholdelse af Geneveaftalerne. I slutningen af 1959 var situationen så skærpet i landområderne, at den politiske kamp måtte udvikles med militær modstand, hvis ikke den fuldstændige undertrykkelse skulle sejre.

BYERNE.

Arbejderne, der udgjorde 1/12 af den samlede bybefolkning, var ramt af massearbejdsløshed (i 1962 var 40% arbejdsløse). Opbygningen af de gule fagforeninger, forbud mod strejker og en omfattende men mere skjult terror, var midlerne til undertrykkelse af bybefolkningen. Ikke desto mindre var årene 55-60 de mest omfattende strejkeår i den vietnamesiske arbejderklasses historie. For at aflede kampen forsøgte de gule fagforeninger overalt at etablere strejkerne mod de franske virksomheder. Anstrengelserne kunne dog ikke hindre omfattende strejker mod amerikanske firmaer f.eks. Caltex (Chevron).

DET NATIONALE MINDRETAL.

De nationale mindretal blev som under den franske administration stærkt forfulgt. Forsøg på at drive dem i reservater, "civilisere" dem og bryde deres traditioner skabte sammen med den blodige undertrykkelse, som ramte alle befolkningsgrupper, den tredje front mod Diem.

Efter en omfattende politisk modstand under den fortsatte terror voksede den militære modstand frem, over alt opbyggedes selvforsvarsenheder. Diems magt var rystet. En egentlig ledelse af folkets modstandskamp var nødvendig, og den 20. december 1960 dannedes Sydvietsnams Nationale Befrielsesfront (FLN). Dannelsen af FLN var ny-kolonismens første væsentlige nederlag i Vietnam. På alle strategiske punkter var USA's politik afsløret, og Diems rolle som quisling var afsløret for verden.

UDVIKLINGEN I DRV.

Et enormt genopbygningsarbejde forestod: broer, veje, jernbaner var ødelagt, byer og landsbyer var svært beskadiget. De omkring 900.000 mennesker, der fulgtes med de franske tropper sydpå medbragte store verdier i penge, varer og materiel. De vigtigste arbejdsopgaver for regeringen i DRV (Nordvietnam) måtte blive: en udbedring af krigsskaderne, normalisering af samfundet, opbygningen af en moderne industri og gennemførelsen af jordreformen. Demarkationslinien skabte en række vanskeligheder for DRV, på den ene side var de vigtigste industrianlæg at finde nord for den 17. breddegrad, hvorimod de vigtigste landbrugsområder var at finde i den sydlige del af landet. Udviklingen af landbruget og især dyrkningen af ris blev en umådelig opgave.

LANDBRUGETS UDVIKLING.

En bred folkefront baseret på arbejder- og bondeforbundet blev dannet i 1955 for at udføre disse op-

gaver. Jordreformen, der allerede var godt igang under krigen mod Frankrig, blev ført til ende, og 700.000 hektar jord blev i årene 1954-57 fordelt til otte millioner bønder. Overgangen fra det "frie marked" til samfundsopkøbene skabte i DRV, som i andre folkedemokratier, problemer med de tilbageværende storbønder. Men allerede i 1960 betragtede man socialiseringen af landbruget som delvis tilendebragt, og efter en rettelseskampagne i 1961 er produktionen af landbrugsvarer steget støt. Det "frie marked" er kontrolleret, og DRV har til trods for krigshandlingerne undgået inflation. Enhver spekulation i fødevarer er umuliggjort. Omkring 90% af bønderne er nu medlem af et kollektivbrug. Landbrugsjorden udvidedes fra 2134000 hektar i 1939 i hele Vietnam til 27523000 hektar alene i DRV i 1967. Indkomsten steg med 14,7% i årene 1957-59, mens forbruget af en række varer steg langsomt, men steg dog:

	1955	1959
ris pr indb.	155,00kg	160,8kg
kød pr indb.	4,24-	7,1-
sukker pr indb.	0,58-	1,2-
stof pr indb.	3,52m	4,98m

	1939	1957	1960
el-energi, mill. kwt.	123,0	121,2	256,1
kul, 1000 tons	2615,0	1084,8	2595,0
cement, 1000 tons	305,0	165,1	408,0
bomuld, mill. meter	56,0	68,1	490,0
sukker, 1000 tons	7,0	4,3	10,1
salt, 1000 tons	38,0	109,8	117,1
papir, 1000 tons	-	2,4	4,5

Arbejdsløshedsproblemet var løst i 1959, arbejdernes lønninger var steget med 33,4% i perioden 1955-59.

FORFATNINGEN.

På sin 11. nationalforsamling den 31. december 1959 vedtog DRV en ny forfatning, der fastslog, at Vietnam er et land, at DRV er en socialistisk stat, der er bygget på arbejder og bonde forbundet og som har socialistiske produktionsforhold. Stataens øverste organ er Nationalforsamlingen, der vælges for fire

INDUSTRIEN.

I opbygningen af den vietnamesiske industri blev hovedvægten lagt på sværindustrien, det egentlige grundlag for selvforsyning. I årene fra 1954 - 60 var udenrigspolitikken koncentreret om at få Geneveaftalerne overholdt. Gentagne henvendelser fra DRV's regering blev overset af Saigonstryret, og alle forslag om en normalisering mellem landets to dele blev afvist. Under indtryk af den amerikanske imperialismes stadig større magt i Saigon indledtes socialiseringen af DRV. Fra 58-60 gennemførtes DRV's første treårsplan. Industrikapaciteten var i 1958 på højde med produktionen i 1938. Målet for treårsplanen var gennemførelse af socialistiske ejendomsforhold i alle sektorer - en forudsætning for den socialistiske opbygning. Hovedvægten blev lagt på el-energi, minedrift, jern- og stålindustri og den kemiske industri, men i hele industrien skete en væsentlig produktionsstigning:

år ad gangen, og som træder sammen to gange om året. Nationalforsamlingen vælger præsidenten ligeledes for fire år. Præsidenten udpeger regeringen. Landet blev opdelt i autonome provinser, der er opdelt i distrikter, byer og landsbyer, der ledes af et folkeråd.

FEMÅRSPLANEN FRA 1961 til 1965.

Femårsplanen fra 61-65 medførte en stigning i industriproduktionen på 148%, mens landbrugsproduktionen steg med 61%, og i 1965 oversteg

værdien af industriproduktionen for første gang værdien af landbrugsproduktionen. I landbruget var 95% af bønderne organiseret i kollektiver, 450.000 hektar nyt land var under opdyrkning, og produktionen af ris nåede for første gang fem millioner tons, en fordobling i forhold til 1939. Udviklingen af proletarietets diktatur var mulig under Lao Dongs (det socialistiske partis) ledelse. Talmæssigt voksede arbejderklassen i DRV fra 17.400 i 1955 til 578.000 i 1965. Denne udvikling er fortsat trods bombningen af DRV, der startede i august 1964. Sundhedsvæsen og skolevæsen var under stadig udbygning, men alle områder havde opbygget sundhedsstationer og almindelige skoler. Den højere uddannelse var under stadig udvikling og analfabetismen var stort set afskaffet.

SYDVIETNAMS NATIONALE BEFRIELESFRONT - FNL.

Som navnet udtrykker er FNL en frontorganisation, den er sammensat af repræsentanter fra 23 forskellige partier, masseorganisationer, forbund, religiøse grupper og nationale mindretal.

Nguyen Huu Tho, der ledte den første anti-amerikanske demonstration i Saigon i 1950, blev

efter sin befrielse fra fængslet i 1961 valgt til Frontens præsident. Det politiske program blev opstillet i 10 punkter:

1. at styrte det maskerede USA-imperialistiske kolonistyre og den diktatoriske Ngo Dinh Diem-USA'S lakaj - og danne en national demokratisk administration.
2. at opbygge et bredt og progressivt demokrati.
3. at opbygge en uafhængig og suveræn økonomi og højne folkets levevilkår.
4. at sænke jordrenten og løse agrarproblemet ved at sikre jorden til bønderne.
5. at opbygge en national og demokratisk undervisning og kultur.
6. at skabe en hær til forsvar for fædrelandet og folket.
7. at sikre ligheder mellem alle nationaliteter, mellem mænd og kvinder, at beskytte de lovlige rettigheder for udlændinge i Vietnam og for vietnamesere, der lever i udlandet.
8. at føre en udenrigspolitik for fred og neutralitet.
9. at etablere normale forbindelser mellem de to zoner og arbejde henimod en fredelig genforening af landet.
10. at bekæmpe aggressioner og aktivt forsvare verdensfreden.

Kampen for gennemførelsen af Geneveaftalerne var bragt i organiserede rammer, og grundlaget for en national, demokratisk revolution var en realitet. Midlet til gennemførelse af Frontens program var og er kombinationen af den politiske og militære kamp, folkekrigen. Den militære opbygning foregik på grundlag af de revolutionære kadre, der havde indledt den politiske og militære kamp i perioden fra 1954-60. Som det fremgår af afsnittet om Sydvietnam 54-60 måtte den voldelige undertrykkelse af den politiske kamp mødes med modstand; men på intet tidspunkt bliver den militære kamp overordnet den politiske. Den militære kamp er kun den politiske kamps forlængelse.

FOLKEKRIGEN.

En forudsætning for folkekrigens sejr er en korrekt analyse af fjen-

dens strategi, taktik og styrke sammenholdt med en korrekt analyse af egen strategi, taktik og styrke. Dette medfører en nøjere analyse af forskyndinger i landets sociale modsætninger som følge af den imperialistiske og nykolonialistiske infiltration. En analyse af bevægelserne i de nationale og internationale klasseforhold, en analyse af styrkeforholdet mellem den imperialistiske magt og den overfaldne nation.

For at føre folkekrig må man nødvendigvis have en folkehær. FNL har gennem sin politiske og militære kamp opbygget hæren i tre faser. Første fase var opbygningen af selvforsvarsstyrker (militis), anden fase var opbygningen af fælles lokale styrker til provinsforsvar, og tredje fase var opbygningen af regulære tropper (PLAF), der er en forudsætning for at forsvarskrigen kan vendes til en offensiv krig. Folkehæren adskiller sig på alle områder fra den imperialistiske hær. 1) Folkehæren er opstået hos og af de undertrykte og udbyttede klasser, den tjener kun de undertrykte og udbyttedes interesser. 2) Folkehærens politiske niveau er højt, alle ved hvorfor, hvordan og for hvem han kæmper. 3) Alle soldater er frivillige, der tages ingen hensyn til køn og kun lidt til alder. 4) Krigen kæmpes hovedsageligt på egne kræfter. Taktisk tages fjenden alvorligt men strategisk foragtes fjenden. 5) Disciplinen i Folkehæren er en meningsfyldt nødvendighed. 6) Soldatens menneskelige kvaliteter er vigtigere end våbnet. 7) Folkehæren fører både politisk og militær kamp.

HVORFOR VIETNAM VIL SEJRE.

Vo Nguyen Giap har ofte påpeget hvorfor USA vil lide nederlag i Vietnam. Nedenstående opsummering søger at gengive de fælles erfaringer, som FNL og DRV har høstet.

1. ved at sende invasionstropper til Vietnam har USA selv afsløret, at det er aggressoren og at lakajerne er landsforrædere. Modsætningen mellem USA-imperialismen og det vietnamesiske folk gøres herved skarpere.

2. USA lider nederlag på nederlag, mens folkekrigen er stærkt udviklet.
3. ligegyldig hvor moderne krigsmateriel USA-styrkerne har, kan det ikke anvendes fuldt ud i folkekrigen.
4. jo mere åbenlys den amerikanske aggression er, jo mere isoleret og differentieret vil lakajhæren og administrationen blive, og jo større modsætninger vil der opstå mellem lakajer og herrer.
5. krigen skærper forholdet mellem alle fredelskende folk i verden og USA-imperialisterne.

General Giap, helten fra Dien Bien Phu.

På den anden side har DRV og FNL en lang række styrkepunkter, hvoraf de vigtigste er:

.... "for det første, vort parti har en korrekt revolutionær linie. Denne linie er et sammenfattet udtryk for en klog og skabende anvendelse af marxismen-leninismens generelle principper på den konkrete praksis i vor revolution. Det er linien for folkets nationale, demokratiske revolution, der udvikler sig til socialisme i tidligere koloniale og feudale samfund." "En korrekt revolutionær linie er den sikreste garanti for vort folks endelige

sejr i dets retfærdige kamp mod de amerikanske imperialister,".....
"for det andet er hele vort folk forenet i kampen mod aggressorerne for at frelse fædrelandet"
"for det tredje er vort våben den uovervindelige folkekrig, og vi har nået store erfaringer i udviklingen af den. Hvis det idag kan siges, at der i moderne militære anliggender findes større opfindelse end atombomben, så er det folkekrigen; det vietnamesiske folk har effektivt bidraget til fuldkommenførelsen af det nye våben, og det anvendes med fasthed i vore hænder"
"for det fjerde nyder vi den varme sympati og helhjertede støtte fra folkene i de socialistiske broderlande og fra de fremskridtsvenlige folk overalt i verden, inklusive det amerikanske folk".....
 citaterne fra Once Again we will Win.

FOLKEKRIGENS UDVIKLING.

Strategisk kan folkekrigen skematiseres i tre faser, der ikke behøver at være skarpt afgrænset, og forskellig strategi kan anvendes i forskellige områder, afhængig af den politiske og militære situation i området.

1. fase i strategien er defensiv og denne var fremherskende i perioden 61-65.
2. fase er "hård modstand", der var den mest dominerende i perioden 65-67.
3. fase er offensiv, denne indledes med Tet-offensiven og har siden været den mest fremherskende.

Taktikkens vigtigste punkter er bevægelighed for at bevare initiativet og skiftevis koncentration og spredning af styrkerne, dvs kæmpe, når sejr er mulig, trække sig tilbage, når sejr ikke er mulig. Taktikken bliver altid offensiv.

Folkekrigen er en langvarig krig. Den føres af folket - for folkets egne politiske, økonomiske og kulturelle interesser. Den er derfor - og opfattes af folket som - en retfærdig krig.

KRIGEN I SYDVIETNAM 1961-65. SPECIALKRIGEN.

Specialkrigen er den laveste form for krigsførelse i USA's globale strategi. Ved at opbygge og anvende et stigende antal væbnede styrker fra Saigon-hæren, ved at udvikle et hjemmeforsvar, ved træning i anti-guerillakrig, samt ved anvendelsen af amerikanske styrker som genopbygnings- og forsyningsstøtter skulle Sydvietnam pacifiseres i løbet af kort tid. Igangsættelsen af denne plan blev Kennedy's debut som præsident.

Saigonhærens indsats skulle skjule den amerikanske aggression. En hær-enhed i Saigonhæren var ca. 25 gange billigere end en tilsvarende amerikansk enhed. USA kunne nøjes med en udvidelse af "rådgiverantallet", selv om man måtte udstyre Saigonhæren med rådgivere helt ned til delingsniveau. Specialkrigen var et forsøg på at kombinere den militære undertrykkelse med kulturelle, politiske og sociale aktioner, og betragtedes af USA som et eksperiment i bekæmpelsen af nationale befrielseskrige.

Planens kerne var at samle landbefolkningen i strategiske landsbyer under Saigonhærens "beskyttelse". Formålet var at fjerne FNL fra folket, bringe bønderne under Saigons kontrol og hindre forsyninger og rekruttering til FNL. Den rent militære krig blev understøttet af kemisk og økonomisk krigsførelse. US-Diem forbød handel med områder, som de ikke kunne kontrollere. Fødevarer, beklædning og landbrugsredskaber var på den sorte liste i håb om at udsulte den genstridige del af befolkningen. Der udstedtes forbud mod opbevaring af fødevarer til mere end nogle få dage, og i mange områder afbrændtes fødevarerne. Den kemiske krigsførelse blev rettet mod ukontrollable landbrugsdistrikter og har siden 1961 været anvendt i stadig større omfang. Specialkrigens fiasko blev den vigtigste anledning til Diems fald. FNL var til stadighed vokset i styrke og antal og allerede ved udgangen af 1962 kunne Saigonhæren kun helt eller delvis kontrollere

4.000 af de 17.000 strategiske landsbyer. Ved udgangen af 1963 var 80% af landsbyerne befriet, uroen i byerne var under hastig udvikling, og verdensopinionen var begyndt at tvivle på selvstændigheden og friheden i Sydvietnam. Et militærkup, der var støttet af USA, styrtede Diem, der blev tilskrevet det samlede ansvar for specialkrigens nederlag. USA skiftede ikke strategi, og en række militærkup måtte afløse hinanden, indtil specialkrigens endelige nederlag i 1965. Den 5. august 1964 startede USA luftkrigen mod DRV under påskud af Nordvietnamesisk infiltration og med den direkte anledning i Tonkin-affæren. Samtidig indledtes de amerikanske troppers overtagelse af krigen og den store escalation var igang. Resultaterne af specialkrigen kunne i 1965 gøres op:

1. Marionethæren var i opløsning.
2. Saigon-styret var i opløsning.
3. De strategiske landsbyer var befriet.
4. Folkets styrker var så stærke som aldrig før, 4/5 af Sydvietnam og 2/3 af befolkningen var befriet.
5. FNL's internationale prestige var stærkt stigende, mens USA's aggression blev tydeligere og tydeligere. Den "nye" kolonialisme var fuldstændig afsløret.

LOKALKRIGEN 1965-1968.

De konstante bombardementer af DRV blev indledningen til en ændring i den amerikanske strategi. USA havde haft valget mellem at stoppe aggressionen eller at udvide krigen i håb om en militær sejr. Perioden er karakteriseret ved "amerikaniseringen" af krigen. Den 8. juni erklærede Det Hvide Hus officielt at amerikanske styrker deltog i kampene, elleve års forsøg på at maskere krigsførelsen var slået fejl. USA nye militæransvarlige general Westmoreland fremlagde en fem-punktsplan for landets pacifisering: 1) at sikre forsvaret af Saigon og provinshovedstederne, 2) at genåbne hovedveje og jernbaner, 3) at skærpe sikkerheden for de amerikanske baser, 4) at øge

US-troppernes mobilitet. 5) at fortsætte bombningerne af DRV og forøge de militære anstrengelser i Syd.

Den amerikanske hær indledte en række mod-offensiver i tørkeperioderne i 1965/66 og 1966/67. Folkemordspolitikken - dræb alt, brænd alt, ødelæg alt" dræbte og sårede vietnamesere i hidtil uset målestok. Men til trods for den enorme mobilitet, den veludstyrede og veltrænede hær, lykkedes det ikke på noget tidspunkt at udvikle PLAF (FNLs regulære tropper) i militære træninger, uden at PLAF bestemte betingelserne. Tanken om et "afgørende" slag, håbet om at generobre og pacifisere en række områder blev slukket. PLAF's overrumpingsangreb på amerikanske baser og de befriede områders evne til selvforsvar standsede offensiven og tvang USA i defensiven. Guerillakampene blussede kraftigt op og i løbet af regntiden i 1966 var situationen skærpet så meget, at yderligere USA-tropper måtte sendes til Vietnam. I den anden "tørkeperiode" fra oktober til maj 1966/67 anvendtes sloganet "opsøg og ødelæg" og en række af de mest bestialske krigsmåner i verdenshistorien satte igang. "Ceder Falls", "Junction City" og "Attleboro" ville have bragt Johnson, McNamara og Rusk til galgen i en Nürnbergproces. Gas, kemisk krigsførelse, fosforbomber, napalm, kampvogne, helikoptere og titusindvis af soldater var ikke tilstrækkeligt til at "befri" Mekong-deltaet. De amerikanske og allierede tab var større end nogensinde. Ky-administrationen overlevede, men adskillige amerikanske officerer blev afsløst.

- planen om at besætte Mekong-deltaet var slået fejl.
 - Amerikanske tropper kunne lige så dårligt som marionetterne modstå folkekrigen.
 - Amerikanske marinesoldater, der specielt var trænet til landsætning- og brohovedopgaver, blev anvendt i jungle- og bjergkrigen.
 - PLAF's greb om Saigon var stærkere end nogensinde.
 - I højlandet kunne US-tropperne ikke bevæge sig uden for baserne.
- Regnsæsonen i 1967 tvang alle pa-

cifiseringsplaner af bordet, angrebene på baser og byer kostede enorme tab for USA, der var ude af stand til at anvende sine luftstyrker, og tørkesæsonen 1967/68 gav ikke mulighed for nogen form for amerikanske fremskud. PLAF havde fuldstændig overtaget det militære initiativ. Anvendelsen af de tre slags styrker: regulære hære, regionale tropper og guerillaer i de strategiske områder: bjergene, landområderne og byerne var fuldstændig koordinerede.

FNL's GENERALOFFENSIV: TETOFFENSIVEN.

I den vietnamesiske nytårsnat den 29/30 januar 1968 igangsatte Befrielsesfronten sin hidtil største offensiv. I løbet af to dage var alle byer, bymæssige områder og vigtige baser under angreb. Først flere dage senere var de amerikanske tropper og Saigonhæren i stand til at besvare angrebene. Mange steder oprettedes revolutionære råd, der overtog administrationen fra Saigonstyret. Forårsoffensiven ændrede totalt situationen i Sydvietnam.

For anden gang var krigen bragt helt ind i byerne inklusive Saigon. De befriede områder grænser nu helt op til til byerne, der delvis er under FNL's kontrol. Tetoffensiven er det hidtidige klimaks i den to-sidede revolution. Under Tetoffen-

siven dannedes i byerne nye og omfattende enhedsfronter, stadig flere befolkningsgrupper bakkede op bag den politiske linie, der blev lagt i 1960 ved dannelsen af FNL, og som blev udbygget med det ændrede program fra august 1967. (Det nye politiske program udbyggede og ajourførte programmet fra 1960, men ud over en væsentlig udbygning om undervisning, sundhedsvæsen og kulturpolitik var der ingen ændring i Frontens politiske linie. Programmet har været offentliggjort i Vietnam-Solidaritets, oktober 1967). I alle provinser oprettedes en koordineret revolutionær administration.

BOMBARDEMENTERNE OVER NORDVIETNAM.

I et desperat forsøg på at escale re krigen til sejr startede USA bombardementerne af DRV den 5. august 1964. USA's luftvåben kastede under bombningerne flere bomber, end de anvendte mod Tyskland under Anden Verdenskrig. Alle byer, også Hanoi og Haiphong, blev ramt. Af 30 provinshovedstæder blev 24 svært beskadiget, 12 jævnet med jorden. I området nord for den 17. breddegrad i provinsen Ha Tinh er samtlige landsbyer blevet bombet. Anvendelsen af bomber specielt beregnet for civilbefolkningen (stål-kuglebomber, napalm, fosfor m.m.) blev anvendt i lige så stor udstrækning som eksplotionsbomber. Diger, fabrikker, kollektivbrug, transportnet, skoler og hospitaler var de almindeligste mål. Som i Syd er den militære opbygning i Nord delt i tre arter, milits, regionale tropper og regulære hære. Med denne opbygning dannedes det hidtil stærkeste luftforsvar og de amerikanske flytab var enorme. Det amerikanske forsøg på at bombe DRV tilbage til stenalderen mislykkedes. Alle områder af samfundslivet udvikledes, især sundhedsvæsen, undervisning, industriproduktion og landbrugsproduktion. Samtidig fortsatte DRV sin politik, at forsvare Nord og hjælpe landsmændene i Syd, indtil aggressorerne, de amerikanske imperialister, var drevet ud af landet. Det socialistiske DRV havde vist sin enorme styrke, og havde overfor verdensopi-

nionen været med til at afsløre alle amerikanske "fredsforslag" som intetsigende.

Amerikanske flytab over DRV:

1965: 541
1966: 1615
1967: 2692
1968: 3292 (juni)

Det socialistiske DRV havde vist sin udholdenhed og styrke, på intet tidspunkt formåede de barbariske luftangreb at terrorisere DRV's befolkning til nogen form for eftergivenhed, og den materielle hjælp til Befrielsesfronten blev ikke standset.

Lokalkrigen havde medført, at de amerikanske luftstyrker havde lidt deres hidtil største flytab, og at den militære situation i Sydvietnam fuldstændig kontrolleredes af FLN. USA var tvunget til at koncentrere sine anstrengelser omkring forsvaret af sine egne tropper. Den 31. marts 1968 erklærede USA et delvist bombestop over DRV, i realiteten var det blot en ny escalation koncentreret mellem den 17. og den 20. breddegrad. Efter nogle diplomatiske manøvrer begyndte samtalerne i Paris den 13. maj.

PARISSAMTALERNE.

Der har været mange fortolkninger af årsagerne til forhandlingerne i Paris. Giap beskrev dem i september 1968 således:

"Mens den amerikanske delegation desperat klyngede sig til formlen "gensidighed", var den vietnamesiske stillingtagen baseret på ét princip. Minister Xuan Thuy kræver den betingelsesløse standsning af bombardementerne og alle andre krigshandlinger mod DRV, uden dette kan ingen andre problemer, der vedkommer begge parter blive diskuteret. Så giver han en klar redegørelse for krigens oprindelse: på den ene side forsvarer vietnameserne deres uafhængighed og frihed, på den anden side amerikanerne, der kommer som fremmede aggressorer og derfor bør stoppe deres aggression. Ingen udflugter kan maskere denne sandhed, det vietnamesiske folk har ingen gæld at betale aggressorerne.

Hvis Washington vil tage ved lære af mange års aggression og ønsker at slutte krigen, vil de finde deltagerne i Parissamtalerne rede til diskussion. Men hvis de amerikanske imperialister stædigt forsøger at praktisere deres styre på Vietnam, vil de blive bekæmpet af et enigt folk både i Nord og Syd, som vil kæmpe indtil sejren. Dets repræsentanter er kommet til Paris for at kræve, at dets fundamentale nationale rettigheder bliver anerkendt.

I Vietnam, som alle andre steder, kan sand fred kun sikres på basis af sand uafhængighed."

Siden er samtalerne i Paris fortsat. USA har stoppet bombningerne af DRV, og FNL og Thieu/Ky klikken deltager i samtalerne. Men ud over rygter og korridorsnak, er der ingen tegn på, at samtalerne bliver til fredsforhandlinger. PLAF har ikke indskrænket sin aktivitet, men har stadig taktisk og strategisk det offensive initiativ.

Siden standsningen af bombardementerne har hele USA's luftstyrke i Sydøstasien været koncentreret om Sydvietnam og Laos. For USA var 1968 kendetegnet ved tre store strategiske tilbageslag. Det måtte standse bombardementerne af DRV uden betingelser. Dets strategi i Syd var fuldstændig defensiv. Det måtte anerkende FNL som deltager i Parissamtalerne.

"Hold og rens", "Forsvar i dybden" en ny betegnelse for gentagne pacifiseringsmanøvrer blev fejlet over ende af de nye opstande i byerne i begyndelsen af 1969. USA var fanget i en række uløselige modsætninger af militær, økonomisk og politisk karakter.

USA'S "NYE" STRATEGI.

Nixon-administrationens "vietnamisering" af krigen er et forsøg på at skrue historiens hjul tilbage. "Vietnamiseringen" vil - hvis den føres igennem - gentage alle de fejl, der blev begået i specialkrigen fra 1961 til 1965. Chien Thang skriver i Vietnam Courrier den 2. juni 1969: "Vietnamiseringen af krigen er en bevægelse, der klart genspejler USA-imperialisternes aggressions sande forstokkede na-

tur"...."Derfor betyder "vietnami-seringen" ikke, at USA vil stoppe krigen. Det er kun en ændring i brugen af styrkerne for at kunne fortsætte krigen."...."På den ene side vedbliver USA's lederklikke at vildlede verdensopinionen ved at sige, at de også ser behovet for at USA trækker sig ud af Vietnamkrigen så hurtigt som muligt, men på den anden side har det ikke sat en stopper for deres virkelige hensigter."

Der er tre hovedårsager til at "vietnamiseringen" vil mislykkes:

- 1) Marionetstyrkerne er svagere end USA-tropperne.
- 2) FNL har aldrig været stærkere end nu.
- 3) Marionetregeringen har ikke været så svag siden Diems fald.

"Det sydvietnamesiske folks retfærdige kamp mod den amerikanske aggression, for national frelse vil med sikkerhed ende med total sejr!" (South Vietnam in Struggle no 37, 8. juni 1969).

Knud Jensen.

Anvendte kilder:

Vietnamese Studies no 8, 11, 12, 13, 18, 19.

Vo Nguyen Giap "Once again we will win" Hanoi 1966.

Le Duan "Forward under the glorious banner of the October Revolution" Hanoi 1967.

Vietnam Courier

South Vietnam in Struggle.

Fakta om Vietnam, Pax Fakta-serie, Oslo 1966.

Vietnamkrigen i Perspektiv, Rhodos 1966.

Et studie i FNL's strategi og taktik, Truong Son, Stockholm 1967.

Vietnam, Genesis eines Konfliktes, Jürgen Horlemann/Peter Gäng,

Vietnam, Forlaget Futura, 1966.

Vietnam, land im Süden. Afro-Asiatistichen Solidaritätskomitee, DDR 1967.

Alle de anførte kilder kan rekvireres gennem De Danske Vietnamkomiteer, Grønnegade 37.

SYDVIETNAMS PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING.

I maj 1969 mødtes delegationer fra Den Nationale Befrielsesfront og fra Alliancen for national uafhængighed, demokrati og Fred til en konsultativ konference for at diskutere skabelsen af en provisorisk revolutionær regering for republikken Sydvietnam. En forberedende komite blev nedsat, og den 6-8 juni mødtes 88 delegerede og 72 gæster til Folkets Kongres et sted i Sydvietnam. De delegerede og gæsterne repræsenterede forskellige politiske partier, nationaliteter, religioner, masseorganisationer, de væbnede styrker o.a.

Kongressen var forenet i en militant solidaritet og visheden om det vietnamesiske folks sejr, og vedtog ensstemmigt at erklære Den Sydvietnamesiske Republik og danne en provisorisk revolutionær regering og et råd af "vise mænd". Kongressen vedtog nogle grundlæggende retningslinier for Den Provisoriske Revolutionære Regering i 14 artikler, som her skal gengives (forkortet):

Artikkel 1.

Sydvietnams styreform er republikansk.

FNL's flag er nationalflag.

Den Sydvietnamesiske Republiks motto er: Uafhængighed, Demokrati, Fred og neutralitet.

Artikkel 2.

Den Sydvietnamesiske Republiks indenrigspolitik er at fremme enheden blandt alle mennesker, der går ind for fred uafhængighed og neutralitet.

Den Sydvietnamesiske Republik opretholder den nationale suverænitet, garanterer demokratiske rettigheder, respekterer trosfriheden, ligestiller nationaliteterne, fører en landbrugsvenlig politik, fremmer produktionen, industri og handel, udvikler undervisningen, sundhedsvæsenet... for at forbedre folkets levestandard, især arbejderklassens, og for at mobilisere kræfter ifølge mottoet: Alt for fronten, alt for sejren.

artikkel 3.

Den Sydvietnamesiske Republik fører en udenrigspolitik baseret på fred og neutralitet og opretter diplomatiske forbindelser med alle lande... i overensstemmelse med de fem principper om fredelig sameksistens.... støtter aktivt bevægelsen for national uafhængighed, mod imperialism, kolonialisme og neokolonialisme og for fred i Sydøstasien og i verden.

artikkel 4.

Vietnam er et, det vietnamesiske folk er et.....

Efter befrielsen af Sydvietnam, vil foreningen af Vietnam blive nået skridt for skridt, med fredelige midler på basis af overenskomster mellem de to zoner uden fremmed indblanding.

ANDEN DEL: Den provisoriske revolutionære regering og folkets revolutionære komiteer.

artikkel 5.

Den provisoriske revolutionære regering har den mest udstrakte magt. Den udtrykker det sydvietnamesiske folks vilje og forhåbninger. Den skaber betingelserne for dannelsen af en provisorisk koalitionsregering med det formål at organisere frie valg til en grundlovgivende forsamling, der skal udarbejde en forfatning og udpege Sydvietnams regering.

Artikkel 6.

Den Provisoriske revolutionære Regering har som opgave at mobilisere og lede de væbnede styrker og folket, at lede de revolutionære folkekomiteer og de forskellige ministerier for at udvikle den succes, der allerede er nået, at udvide offensiverne og folkerejsningerne samtidig med den diplomatiske kamp, uophørligt at udvikle mulighederne for modstand på alle områder for at bringe US-imperialisternes aggressive politik til fald, at styrte lakaj-administrationen, tvinge USA til at standse aggressionskrigen og trække alle sine og sine allieredes tropper ud

af Vietnam. Og at nå målene: uafhængighed, demokrati, fred og neutralitet og gå frem mod en fredelig genforening af fædrelandet.

artikel 7.

Artikel 7 præciserer Den Provisoriske Revolutionære Regerings beføjelser og giver sin tilslutning til det ti-punktsforslag til løsning af Vietnampørgsmålet, som FNL har fremsat i Paris.

artikel 8.

Artikel 8 indeholder en fortegnelse over regeringens ministerier og giver regeringen beføjelse til at oprette nye ministerier.

artikel 9.

Den revolutionære magt i Sydvietnam er organiseret efter principperne om demokratisk centralisme.

artikel 10.

Artikel 10 redegør for administrationens opbygning fra de centrale funktioner ned til landsby-organer.

artikel 11.

Her redegøres for hvordan alle organer på alle planer vælges.

TREDIE DEL: DE "VISE MÆNDS RÅD".

artikel 12 og 13.

Folkets Kongres besluttede ensstemmigt at nedsætte et råd af "vise mænd". Dette råd består af repræsentanter for FNL, Alliancen, de politiske partier, masseorganisationer, religiøse organisationer, nationale grupper og enkeltpersoner, der kæmper for fred, uafhængighed og neutralitet. De vise mænds råd skal give råd og stille forslag til regeringen i overensstemmelse med kongressens vedtagelser og FNL's og Alliancens programmer.

artikel 14.

I tilfælde af at der må tages beslutninger af stor betydning for landet, skal en fælles konference mellem Den Provisoriske Revolutionære regering og "De vise Mænds" råd afholdes.

Den provisoriske revolutionære regering vedtog den 10. juni et handlingsprogram i 12 punkter, der politisk stort set er identisk med FLN's politiske program fra 1967.

Programmet redegør detaljeret for regeringens stilling til kulturen, sundhedsvæsenet og en række sociale problemer, der følger de mange års krig og lover de samarbejdsfolk (soldater, politi o.lign) der slutter sig til folket, at de ikke vil blive udsat for straffe og repressalier.

Dannelsen af Den Provisoriske Revolutionære Regering er et nyt stort skridt på vejen mod den endelige sejr. Gennem dannelsen af en revolutionær regering er det lykkedes at samle alle grupper og sociale lag i Sydvietnam i en forenet front mod USA-imperialisterne.

USA'S NEGERSOLDATER GÅR OVER TIL FNL

Ca ti amerikanske soldater deserterer hver dag i Vietnam for at slutte sig til FNL. Flertallet af desertørerne er sorte amerikanere, der har indset, at de selv er udsat for den samme undertrykkelse som USA søger at påtvinge vietnameserne. Black Power-bevægelsen har vundet tilslutning blandt mange af de færdede soldater i Vietnam og åbnet deres øjne for det amerikanske samfund, som nægter dem deres rettigheder i USA, men bruger dem til de mest udsatte poster i krigen.

De amerikanske soldater som går over til FNL er en stor hjælp for vietnameserne, som på denne måde får kendskab til amerikanernes hemmelige signalkoder.

Det stigende antal desertører bekymrer USA's militære ledere. For at modvirke desertationer har De Grønne Baretter fået ordre til at tilfange tage eller dræbe de amerikanske soldater, som deserterer. Endnu er der ikke givet oplysninger om retsager mod desertører i Vietnam - hvilket meget vel kan betyde, at De Grønne Baretter foretrækker at dræbe dem.

(Oplysninger fra Daily Express og Aftenbladet)

GIV DIT BIDRAG TIL USA'S NEDERLAG
I VIETNAM - GIRO 16 16 -

"De vise mænds Råd" har 13 medlemmer. Præsident for FNL's centralkomite Nguyen Huu Tho er rådets præsident.

DEN NY REGERINGS MEDLEMMER.

Den revolutionære Regering har 22 ministre, hvoraf skal nævnes:

Forsvarsminister
Tran Nam Trung

Minister for regeringens præsidium
Tran Buu Kiem

Præsident - Huynh Tan Phat

Justitsminister
Truong Nhu Tang

Vicepræsident
Phung Van Cung

Vicepræsident
Nguyen Van Kiet

Vicepræsident
Nguyen Doa

Udenrigsminister
Nguyen Thi Binh

Økonomi og finansminister
Cao Van Bon

Informations og kulturminister
Luu Huu Phuoc

Sundhedsminister
Duong Quynh Hoa

NOTITSER OM DET KULTURELLA LIVET I DEMOKRATISKA REPUBLIKEN VIET NAM .

Sidste år besøgte Peter Weiss Den Demokratiske Republik Vietnam. Under dette besøg, der strakte sig fra 14. maj til den 21. juni 1968, havde han lejlighed til at studere nogle provinser i deltaområdet, kulprovinsern Quang Ninh, byerne Hanoi og Hai Phong, samt de bombarderede distrikter syd for 19. breddegrad.

Peter Weiss har tidligere, sammen med sin hustru Gunilla Palmstierma udgivet en bog fra dette besøg: Rapport om Förenata Staternas Förestärkta Angrepp mot Nord Viet Nam efter den 31. marts 1968. (Bo Cavefors)

I den anden boh fra besøget, som omtales her, har Peter Weiss stillet sig følgende spørgsmål: Hvordan har et folk, som i tre generationer har været i krig, kunnet modstå et angreb, som i sin totale ødelæggelse langt overgår den anden verdenskrig? Hvordan har menneskene i Nord Viet Nam og Befrielsesfronten i Syd, ikke bare kunnet overleve ødelæggelserne, men desuden kunnet gennemføre en fremgangsrig offensiv mod verdens stærkeste militærmagt? Hvad sætter denne nation i stand til at opretholde sin produktion og sin sociale enhed til trods for, at alting lægges i grus?

Weiss samler sit materiale til belysning af spørgsmålene ind gennem lange samtaler, både med ledende politiske og kulturelle personligheder og med mindre "ledende", men ikke mindre kulturelle og politiske, vietnamesere. Og efterhånden begynder han at forstå folkets karakteregenskaber, de historiske, sociale og politiske perspektiver; og det står klart for ham, hvorfor det imperialistiske teknokratiske, den rige verdens, angreb på denne lille bondestat, den fattige verdens repræsentant, er og var dømt til at mislykkes.

Svaret på sine spørgsmål finder Weiss i det forhold, at Vietnams kulturelle liv udgør grundlaget for folkets ubrudte vilje til mod-

stand. Enhver kulturytring, det være sig om den gælder de historiske traditioner, kunstens udspring, litterære og dramatiske former, teatergrupperns arbejde eller en personlighedsudvikling, peger direkte på den kamp der føres i nord og syd.

Et digt, et billede, et teaterstykke, en ideologisk samtale, en undervisningslektion, et forskningsresultat, er lige værdifulde dele af en fælles forsvarslinie, hvori ambulanestationer, luftværnsbatterier, landbrugsskolekultiver, værksteder eller transportkolonner udgør andre indslag. En fremgang på det kunstneriske, videnskabelige, pædagogiske område er altid en sejr over angriberen. Samtidig er det stadig nye vidnesbyrd om folkets udholdenhed overfor afsavn, lidelser og død.

Peter Weiss nye bog kan kaldes en kulturpolitisk redegørelse for kampen i Vietnam - den adskiller sig imidlertid radikalt fra det, vi her hjemme præsenteres for som "kulturpolitisk".

Ved bestillinger af Vietnam-Solidaritet på GIROKORT bedes man understrege, at der er tale om et NYT abonnement, da det vil fremme og lette kontorets arbejde.

Vietnam-nyt fra "Guardian".

Denne opgørelse over amerikanske tab er baseret på den amerikanske regerings egen statistik. Tallene er lavere end de tal, Befrielsesfronten opgiver. De første tal dækker perioden 1. januar 1961 til slutningen af juni 1969. Tallene i parantes viser stigningen fra 21 juni til 28. juni 1969:

Dræbte: 36.866 (241)

Døde uden for slagmarken: 6.142 (55)

Sårede: 236.563 (1674)

Savnede: 1.337

GI-OFRE: 280,908.

NAPALM

Hvad er Napalm ?

Ved udbruddet af Den anden Verdenskrig engagerede Pentagon den overmåde berømte amerikanske kemiker professor Louis Fieser fra Harvard Universitetet til at udvikle bedre brandvåben end de da kendte (flamme-kastere).

Professor Fieser kunne, med det snævre samarbejde mellem Pentagon og universiteterne, der allerede dengang var veludviklet (omend langt fra i samme omfang som idag), relativt let levere den første portion af det stof, der senere blev kendt som napalm. Man havde opgivet flammekastersystemet, og havde ved professor Fiesers hjælp fundet frem til en mere praktisk substans, en benzin-gele, dannet af benzin og naturligt gummi.

Efter at japanerne ved deres fremstød havde spærret adgangen til USA's gummiplanter i det fjerne Østen, fandt man frem til andre gele-dannende stoffer, f.eks. de såkaldte aluminium-sæber. Det nyeste inden for benzin-gele-dannere er en plastik ved navn polystyren. Anvendes dette stof er det færdige produkt NAPALM B.

I følge det amerikanske tidsskrift "Chemical and Engineering News" (18.7.1966) har Vietnamkrigen medført en enorm stigning i produktionen af polystyren. Firmaet DOW CHEMICAL, der er langt den største producent af polystyren (ca 1/3 af den samlede produktion: 775 millioner kilo (i 1966), har på grund af den store efterspørgsel kunnet hæve sine priser med 10%.

Anvendelse

De første NAPALM-bomber, der var klar til de strategiske bombninger af Japan under Den Anden Verdenskrig vejede 3 kilo stykket. Af denne type -M69- blev der her nedkastet 750.000. Mod krigens slutning var flere typer udviklet, sværhedsgraden var udvidet til M78 's 500 pund. NAPALM-bomben videreud-

vikledes under Koreakrigen og blev her betegnet som USA's bedste "all round"-våben.

En Napalm-bombe er teknisk uhyre enkel. Den består i princippet af en metaltank fyldt med benzin-gele, samt antændingssats, f. eks. fosfor.

I følge en militær ekspert, oberst de Lesquen, vil en normal bombe på 500 liter kastet ud fra en flyvemaskine i 30 meters højde fremkalde et flammehav på 25x90 meter, temperaturen vil afhængig af bombetypen være 1000-3000 grader.

Virkning.

NAPALM-bombernes virkning må betragtes som bestående af to forskellige effekter. Dels naturligvis selve brandeffekten, der bortset fra den forstærkende virkning, der skyldes brændende Napalms klæbrighed, minder om forbrændinger forårsaget af en almindelig eksplosion af benzin.

Men udover denne hovedvirkning optræder forgiftninger af ofrene for bomben, der skyldes den ved forbrænding ved høj temperatur dannede giftige luftart carbonmonoxid, kulilte (CO).

Inden for en snæver kreds dræbes alt ved denne kulilteforgiftning, men uden for dette område og uden for den brændende ildkugle sprøjtes den brændende benzin-gele.

Som følge af NAPALM's forømtalte klæbrighed bliver ofrene i hele bombens forbrændingstid (3-15 minutter) udsat for disse meget høje temperaturer. En speciel type, fosfornapalmbomben NP2, fremkalder temperaturer på 3500 grader.

Et japansk lægehold, der har under søgt 150 vietnamesiske ofre for den amerikanske NAPALM-bombning, indeler i en rapport til Russel Tribunalets Roskilde session forbrændingerne i fem grupper. Af de 150 ofre ligger 85% i de to alvorligste grupper, 4 og 5, som omfatter forbrændinger i de dybeste hudlag samt i selve

musklerne. Man har endog eksempler på ofre hvis knogler er blevet deformeret (smeltet) i heden.

Det er almindeligt, at ofrets hænder og ansigt er alvorligst forbrændt. Hænderne vil være deformerede og stive og fingrene sammenholdt af et arret væv, der er blandet med en halvforbrændt, smeltet plastikmasse.

Klassificering.

Det er almindeligt akcepteret ikke at betragte NAPALM som hørende til de kemisk-biologiske våben. Denne opfattelse er væsentligst juridisk begrundet. Det vigtigste internationale dokument, der vedrører kemisk biologiske våben, Geneve-Protokollen fra 1925 (!), omtaler ikke brandvåben. (USA har i øvrigt aldrig ratificeret denne traktat, der forbyder brugen af kemisk-biologiske våben. - se Vietnam Solidaritet Nr 4, juni 1969).

DOW DENMARK.

Berlingske Aftenavis (26-7-69) har åbnet sine spalter for følgende annonce indrykket af USA's største producent af polystyren, Pentagons villigste leverandør af NAPALM, selskabet man bør erindre sig: DOW CHEMICAL.

DOW DENMARK

In the course of 15 years Dow has expanded its European division to an organization producing and selling its chemicals, plastics, metals, and agricultural chemicals through eight manufacturing sites and 13 marketing offices. Sales and investment amount to a multi-million dollar operation.

To ensure the proper staffing of the growing marketing organization in Denmark we are looking for a

SALESMAN

Your job will be selling our chemicals to 30-40 top industries in Denmark.

For this demanding position you should meet the following qualifications:

Danish citizen, age 25-35

Fluency in written and oral English

2-3 years experience in sales, preferably with an international company

Sound educational background (university degree).

Would you like to join a young and dynamic international team, we offer you the salary and fringe benefit of a progressive company and in addition

An outstanding career
for an outstanding man

Written application in English or Danish to

I. Høgelund

Dow Chemical International Inc.

Strandvejen 660 - 2330 Klampenborg - Tlf. Hellerup 692

Annoncen fortæller, at DOW gennem de sidste femten år har udvidet sin Europæiske Afdeling til en organisation, der producerer og sælger sine kemikalier, plastiks, metaller og landbrugs-kemiske produkter fra 23 afdelinger i Europa.

For at sikre en smuk behandling af kunderne søger DOW nu en sælger, som skal levere kemikalier til 30-40 top-industrier i Danmark.

For at kunne komme i betragtning skal man være dansk statsborger, 25 - 35 år, kunne tale og skrive engelsk, have 2-5 års erfaring helst i et internationalt firma, samt en solid uddannelsesmæssig baggrund (universitetseksamen).

DOW forsikrer at der er tale om en usædvanlig karriere for den usædvanlige mand, som har lyst til at tilslutte sig et ungt, dynamisk internationalt team i et progressivt selskab.

